Proiect
UE

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

privind securitizarea

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta Lege pune în aplicare Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012, CELEX: 32017R2402, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 347 din 28 decembrie 2017, astfel cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2021/557 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2021.

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește cadrul general privind securitizarea, inclusiv:

a) definește securitizarea și stabilește cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență, reținerea riscului și transparența impuse părților implicate în securitizări;

b) criteriile pentru acordarea creditelor, cerințele privind vânzarea securitizărilor către clienții de retail, interzicerea resecuritizărilor;

c) cerințele pentru entitățile special constituite în scopul securitizării;

d) creează un cadru pentru securitizarea simplă, transparentă și standardizată.

(2) Prezenta lege se aplică investitorilor instituționali, precum și inițiatorilor, sponsorilor, creditorilor inițiali și entităților special constituite în scopul securitizării, așa cum sunt definiți în prezenta lege.

Articolul 2. Definiții

Noțiunile și termenii utilizați în prezenta Lege au semnificația prevăzută de Legea nr. 181/2026 privind piețele de instrumente financiare și activitățile de investiții (în continuare - Legea nr. 181/2026), precum și se definesc după cum urmează:

bănci sau instituții naționale de promovare - entități juridice care desfășoară activități financiare cu titlu profesional, cărora statul sau o entitate publică din Republica Moldova de nivel central sau local le atribuie un mandat de desfășurare a activităților de dezvoltare sau de promovare, atribuit printr-un act normativ sau administrativ distinct;

clauză de amortizare anticipată - clauză contractuală în securitizarea expunerilor reînnoibile sau în securitizarea reînnoibilă care impune, în cazul producerii unor evenimente definite, răscumpărarea pozițiilor din securitizare ale investitorilor înainte de scadența stabilită inițial pentru pozițiile respective;

client/investitor de retail - client care nu este client profesional;

contract de protecție a creditului - contract încheiat între inițiator și investitor pentru transferarea riscului de credit al expunerilor securitizate de la inițiator către investitor prin utilizarea de instrumente derivate de credit sau de garanții, contract prin care inițiatorul se angajează să plătească investitorului un cuantum, cunoscut ca primă de protecție a creditului, iar investitorul se angajează să plătească inițiatorului un cuantum, cunoscut ca plată pentru protecția creditului în cazul în care are loc unul dintre evenimentele de credit definite în contract;

creditor inițial - entitate care, fie ea însăși, fie prin intermediul unor entități asociate, direct sau indirect, a încheiat contractul inițial care a creat obligațiile actuale sau potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerile care fac obiectul securitizării;

entitate din sectorul public - organism administrativ fără caracter comercial subordonat administrațiilor centrale, regionale sau autorităților locale sau celor care exercită aceleași atribuții ca și autoritățile regionale și locale, sau organizație necomercială deținută sau înființată și finanțată de administrațiile centrale, regionale sau de autoritățile locale și care beneficiază de acorduri de garantare explicite și care poate include organisme autonome guvernate prin lege și aflate sub supraveghere publică;

entitate special constituită în scopul securitizării (în continare – SSPE) – o societate, o fiducie sau o altă entitate, alta decât un inițiator sau un sponsor, constituită în scopul de a desfășura una sau mai multe securitizări, ale cărei activități se limitează la cele corespunzătoare pentru realizarea obiectivului menționat, și a cărei structură are rolul de a izola obligațiile SSPE de cele ale inițiatorului;

expunere neperformantă (în continuare – NPE) **-** o expunere care îndeplinește oricare din următoarele condiții:

a) o expunere care este considerată a fi în stare de nerambursare, atunci când:

1) instituția consideră că, în lipsa recurgerii la măsuri precum executarea garanției, este improbabil ca debitorul să-și achite în întregime obligațiile din credite față de instituție, de întreprinderea-mamă sau de oricare din filialele acesteia; sau

2) întârzierea la plată a debitorului a depășit 90 de zile pentru oricare din obligațiile semnificative din credite față de instituție, de întreprinderea-mamă sau de oricare dintre filialele acesteia.

b) o expunere care este considerată a fi depreciată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil;

c) o expunere supusă unei perioade de probă, atunci când sunt acordate măsuri suplimentare de restructurare datorate dificultăților financiare sau când expunerea devine restantă cu peste 30 de zile. Perioada de probă se aplică până când:

1) au trecut cel puțin doi ani de la data la care expunerea căreia i s-au aplicat măsuri de restructurare datorate dificultăților financiare a fost reclasificată drept performantă;

2) pe parcursul a cel puțin jumătate din perioada de probă la care a fost supusă expunerea s-au efectuat plăți regulate și la timp care au dus la plata unui sume agregate substanțiale aferente principalului sau dobânzii;

3) niciuna dintre expunerile față de debitor nu este restantă cu peste 30 de zile.

d) o expunere sub forma unui angajament care, dacă ar fi tras sau utilizat în alt mod, probabil nu ar fi restituit în întregime fără executarea garanțiilor reale;

e) o expunere sub forma unei garanții financiare care este susceptibilă de a fi exercitată de beneficiarul garanției, inclusiv atunci când expunerea garantată suport îndeplinește criteriile pentru a fi considerată drept neperformantă;

expunere reînnoibilă - expunere în cadrul căreia soldurile rămase de rambursat ale debitorilor pot fluctua, până la o limită convenită, în funcție de deciziile acestora de a lua cu împrumut și de a rambursa;

factori de durabilitate – aspectele de mediu, sociale și cele legate de forța de muncă, respectarea drepturilor omului, chestiunile legate de combaterea corupției și a dării de mită;

facilitate de lichiditate - poziția din securitizare care provine dintr-un acord contractual de finanțare care vizează asigurarea plății la timp a fluxurilor de numerar către investitori;

inițiator - entitate care:

a) fie ea însăși, fie prin intermediul unor entități asociate, a fost implicată direct sau indirect în contractul inițial care a creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerile care fac obiectul securitizării; sau

b) cumpără expunerile unei părți terțe în cont propriu și apoi le securitizează;

investitor - persoană fizică sau juridică care deține o poziție din securitizare;

investitor instituțional – un investitor care este unul dintre următoarele:

a) societate de asigurare/asigurător - astfel cum este definită în legislația privind activitatea de asigurare și/sau de reasigurare;

b) societate de reasigurare/reasigurător - astfel cum este definită în legislația privind activitatea de asigurare și/sau de reasigurare;

c) fond de pensii ocupaționale - astfel cum este definită în legislația privind fondurile de pensii facultative, sau un administrator de investiții;

d) societatea de administrare a fondurilor de investiții alternative (în continuare - AFIA) - astfel cum este definit în legislația privind fondurile de investiții, care administrează și/sau comercializează, în condițiile legislației Republicii Moldova, fonduri de investiții alternative;

e) organism de plasament colectiv în valori mobiliare (în continuare - OPCVM) - astfel cum este definită în legislația privind fondurile de investiții;

f) OPCVM care se autoadministrează - o firmă de investiții autorizată în conformitate cu legislația privind fondurile de investiții și care nu a desemnat o societate de administrare autorizată în temeiul legislației respective pentru administrarea sa;

g) instituție de credit - astfel cum este definită în art.3 din Legea nr. 202/2017 privind activitatea instituțiilor de credit (în continuare - Legea nr. 202/2017);

h) firmă de investiţii - astfel cum este definită în Legea nr. 181/2026;

marjă sintetică în exces - cuantumul care, potrivit documentelor unei securitizări sintetice, este stabilit prin contract de către inițiator pentru a acoperi pierderile aferente expunerilor securitizate care ar putea apărea înaintea scadenței tranzacției;

plată pentru protecția creditului - cuantumul pe care investitorul s-a angajat să îl plătească inițiatorului, prin contractul de protecție a creditului, în cazul producerii unui eveniment de credit definit în contractul de protecție a creditului;

poziție din securitizare - expunere față de o securitizare;

primă pentru protecția creditului - cuantumul pe care inițiatorul s-a angajat să îl plătească investitorului, prin contractul de protecție a creditului, pentru protecția creditului promisă de investitor;

program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (în continuare - program ABCP) - program de securitizări în cadrul căruia titlurile emise iau, în mod predominant, forma titlurilor pe termen scurt garantate cu active cu o scadență inițială de cel mult un an;

program ABCP sprijinit integral - program ABCP pe care sponsorul său îl susține direct și integral prin furnizarea către SSPE-uri a uneia sau mai multor facilități de lichiditate care acoperă cumulativ cel puțin următoarele elemente:

a) toate riscurile de lichiditate și de credit ale programului ABCP;

b) orice riscuri de diminuare semnificativă a valorii expunerilor securitizate;

c) orice alte costuri la nivel de tranzacție ABCP și costuri la nivel de program ABCP dacă sunt necesare pentru a garanta investitorului plata integrală a oricărei sume în cadrul ABCP;

reducere de preț de cumpărare nerambursabilă - diferența dintre soldul restant al expunerilor din portofoliul-suport și prețul la care respectivele expuneri sunt vândute de inițiator către SSPE, această diferență nefiind rambursată nici inițiatorului, nici creditorului inițial;

resecuritizare - securitizare în care cel puțin una dintre expunerile-suport este poziție din securitizare;

securitizare – o tranzacție sau o schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe, care prezintă cumulativ următoarele caracteristici:

a) plățile în cadrul tranzacției sau schemei sunt dependente de performanța expunerii sau a portofoliului de expuneri;

b) subordonarea tranșelor determină modul de alocare a pierderilor pe parcursul duratei de viață a tranzacției sau a schemei;

c) tranzacția sau schema nu creează expuneri care prezintă următoarele caracteristici:

1) expunerile sunt față de o entitate creată în mod special pentru a finanța sau administra active corporale sau sunt expuneri comparabile din punct de vedere economic;

2) dispozițiile contractuale conferă creditorului un grad substanțial de control asupra activelor și veniturilor pe care le generează;

3) sursa principală de rambursare a creditului este reprezentată de venitul generat de activele finanțate și nu de capacitatea independentă de rambursare a societății comerciale în ansamblul său;

securitizare NPE - securitizare garantată cu un portofoliu de expuneri neperformante a căror valoare nominală reprezintă cel puțin 90 % din valoarea nominală a întregului portofoliu în momentul inițierii și la orice dată ulterioară la care sunt adăugate sau scoase active din portofoliul de active suport ca urmare a reconstituirii sau a restructurării portofoliului sau din orice alt motiv pertinent;

securitizare reînnoibilă - securitizare în cadrul căreia însăși structura securitizării se reînnoiește prin adăugarea sau eliminarea expunerilor din portofoliul de expuneri, indiferent dacă expunerile se reînnoiesc sau nu;

securitizare sintetică - securitizare în cadrul căreia transferul riscului se realizează prin utilizarea instrumentelor financiare derivate de credit sau garanții și în care expunerile care fac obiectul securitizării rămân expuneri ale inițiatorului;

securitizare tradițională - securitizare care presupune transferul interesului economic în expunerile care fac obiectul securitizării prin transferul proprietății asupra respectivelor expuneri de la inițiator către o SSPE sau prin tehnica subparticipării de către o SSPE, unde titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale inițiatorului;

societate de administrare - entitate care administrează în mod curent portofoliul de creanțe achiziționate sau expunerile din credite-suport;

societate financiară holding - astfel cum este definită la articolul art. 3 din Legea nr. 202/2017;

societate financiară holding mixtă - astfel cum este definită la articolul art. 3 din Legea nr. 202/2017;

sponsor - o instituție de credit, situată sau nu în Republica Moldova, sau o firmă de investiții, alta decât un inițiator, care:

a) stabileşte şi administrează un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau o altă securitizare care achiziţionează expuneri de la entităţi terţe; sau

b) stabileşte un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau o altă securitizare care achiziţionează expuneri de la entităţi terţe şi încredinţează administrarea activă curentă a portofoliului pe care o presupune securitizarea respectivă unei entităţi autorizate, în condițiile Legii nr. 181/2026 și legislației privind fondurile de investițiisă desfăşoare activităţi de administrare a portofoliilor sau de administrare a organismelor de plasament colectiv;

stat membru – orice stat membru al Uniunii Europene (în continuare - UE), precum și un stat aparținând Spațiului Economic European (în continuare - SEE);

tranșă - segment de risc de credit, stabilit contractual, asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri, în care o poziție din segment prezintă un risc de pierdere de credit mai mare sau mai mic decât o poziție în cuantum egal dintr-un alt segment, fără a se ține seama de protecția creditului furnizată de părți terțe în mod direct deținătorilor pozițiilor din segment sau din alte segmente;

tranșa care suportă prima pierdere - cea mai subordonată tranșă dintr-o securitizare, și anume prima tranșă care suportă pierderile înregistrate de

expunerile securitizate și, astfel, asigură protecție pentru tranșa care suportă a doua pierdere și, după caz, pentru tranșele cu rang superior;

tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active (în continuare - tranzacție ABCP) - securitizare în cadrul unui program ABCP;

tranzacție ABCP sprijinită integral - tranzacție ABCP sprijinită de o facilitate de lichiditate, la nivel de tranzacție sau la nivel de program ABCP, care acoperă cumulativ cel puțin următoarele elemente:

a) toate riscurile de lichiditate și de credit ale tranzacției ABCP;

b) orice riscuri de diminuare semnificativă a valorii expunerilor securitizate în tranzacția ABCP;

c) orice alte costuri la nivel de tranzacție ABCP și costuri la nivel de program ABCP dacă sunt necesare pentru a garanta investitorului plata integrală a oricărei sume în cadrul ABCP;

țară terță - orice stat care nu este membru al UE și nici parte a SEE.

Articolul 3. Vânzarea securitizărilor clienților de retail

(1) Vânzătorul unei poziții din securitizare nu vinde o astfel de poziție unui client de retail cu excepția cazului în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) vânzătorul poziției din securitizare a efectuat un test de adecvare în conformitate cu Legea nr. 181/2026;

b) vânzătorul poziției din securitizare este convins, pe baza testului menționat la lit. a), că poziția din securitizare este adecvată pentru clientul de retail respectiv;

c) vânzătorul poziției din securitizare comunică fără întârziere, prin intermediul unui raport, rezultatul testului de adecvare clientului de retail.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alin. (1), iar portofoliul de instrumente financiare al clientului de retail în cauză nu depășește 500 000 EUR, vânzătorul se asigură, pe baza informațiilor prezentate de clientul de retail în conformitate cu alin. (3), că acesta nu investește în poziții din securitizare un cuantum total care depășește 10% din portofoliul de instrumente financiare al clientului respectiv și că cuantumul minim inițial investit într-una sau mai multe poziții din securitizare este de 10 000 EUR. Echivalentul în lei al sumelor exprimate în EUR se determină la cursul oficial al BNM valabil la data vânzării poziției din securitizare.

(3) Clientul de retail prezintă vânzătorului poziției de securitizare informații exacte privind portofoliul de instrumente financiare al clientului de retail, inclusiv privind orice investiții în poziții din securitizare.

(4) În sensul alin. (2) și (3), în portofoliul de instrumente financiare al clientului de retail sunt incluse depozitele în numerar și instrumentele financiare, dar sunt excluse orice instrumente financiare depuse ca garanție.

Articolul 4. Cerințe referitoare la SSPE-uri

(1) SSPE-urile nu pot fi stabilite într-o țară terță în cazul căreia se aplică oricare dintre următoarele:

a) țara terță este inclusă pe lista țărilor terțe de mare risc care au deficiențe strategice în regimurile lor naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, aprobată de către Uniunea Europeană;

b) țara terță este inclusă în anexa I la lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

c) țara terță nu a semnat un acord cu un stat membru pentru a se asigura că respectiva țară terță respectă în totalitate standardele prevăzute la art. 29 din Convenția-model a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (în continuare - OCDE) pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital sau în Acordul-model al OCDE privind schimbul de informații în domeniul fiscal și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv orice acorduri fiscale multilaterale.

(2) În cazul unei SSPE stabilite într-o jurisdicție inclusă în Anexa II la lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, din cauza funcționării unui regim fiscal dăunător, investitorul care are rezidența fiscală în Republica Moldova notifică Serviciul Fiscal de Stat cu privire la investiția în valorile mobiliare emise de SSPE, achiziționate după intrarea în vigoare a prezentei legi, în termenul și în modul stabilite de legislația fiscală.

(3) Securitizarea în care SSPE este stabilită cu încălcarea alin. (1) nu poate fi oferită public sau admisă la tranzacționare în Republica Moldova. Verificarea respectării alin. (1) se efectuează de CNPF conform procedurii prevăzute la art. 6 alin. (11).

Articolul 5. Efectele juridice ale transferului expunerilor și garanțiilor aferente

(1) Transferul expunerilor de la inițiator (cedent) către SSPE (cesionar) în cadrul unei securitizări tradiționale, în sensul art. 2, se realizează prin cesiunea creanțelor care constituie expuneri, în baza contractului de vânzare, de cesiune sau a altui contract de transfer cu același efect juridic, în condițiile art. 823–839 din Codul civil și ale prezentei legi. Cesiunea creanțelor în temeiul prezentului articol nu constituie cesiune a contractului de credit în sensul art. 1773 din Codul civil, iar dispozițiile art. 1773 nu se aplică. Prin derogare de la art. 824 și art. 738 alin. (4) din Codul civil, contractul de transfer se încheie în formă scrisă.

(2) Din momentul încheierii contractului de transfer sau de la data ulterioară stabilită în acesta, SSPE este substituită inițiatorului în drepturile ce decurg din creanțe, potrivit art. 823 alin. (1) din Codul civil. Odată cu creanțele trec asupra SSPE, de plin drept, garanțiile și alte drepturi accesorii, inclusiv gajul și ipoteca, potrivit art. 827 alin. (2) și art. 738 alin. (1) și (2) din Codul civil, fără a fi necesară încheierea unui act juridic distinct pentru fiecare creanță sau garanție în parte. Rangul de prioritate al gajului și al ipotecii nu se modifică prin transmitere, potrivit art. 738 alin. (6) din Codul civil.

(3) Față de terți, transmiterea gajului sau a ipotecii devine opozabilă din momentul înregistrării substituirii creditorului gajist (creditorului ipotecar) în registrul în care este înregistrat gajul, potrivit art. 738 alin. (5) și (7) din Codul civil. Înregistrarea nu afectează valabilitatea cesiunii dintre inițiator și SSPE. Până la înregistrarea substituirii:

a) inițiatorul nu este în drept să dispună de garanție, să o modifice sau să renunțe la ea și o deține în interesul SSPE;

b) actele de dispoziție asupra garanției, încheiate de inițiator cu terți de bună-credință care s-au întemeiat pe datele din registru, își păstrează efectele, SSPE având dreptul la repararea prejudiciului de către inițiator.

(4) În registrul garanțiilor reale mobiliare, substituirea creditorului gajist se înregistrează în baza avizului de modificare, semnat de inițiator potrivit art. 716 alin. (2) din Codul civil. Inițiatorul semnează avizul în termen de 10 zile lucrătoare de la data transferului. În cazul în care inițiatorul nu semnează avizul în acest termen, avizul poate fi semnat de SSPE, în baza contractului de transfer sau a unui extras din acesta, care conține identificarea creanțelor și a garanțiilor transferate.

(5) În registrul bunurilor imobile, substituirea creditorului ipotecar și radierea mențiunilor privind inițiatorul se efectuează la cererea inițiatorului sau a SSPE, în baza:

a) contractului de transfer sau a unui extras din acesta, care conține identificarea creanțelor și a garanțiilor transferate;

b) declarației inițiatorului privind identificarea creanțelor și a garanțiilor transferate.

Documentele prevăzute la lit. a) și b) sunt suficiente pentru efectuarea înregistrării. Organul care ține registrul nu este în drept să solicite alte documente și nici consimțământul debitorului. Cererea se depune în termen de 10 zile lucrătoare de la data transferului și se examinează în termen de 5 zile lucrătoare de la depunere. SSPE devine titularul notării de interdicție sau al altei mențiuni echivalente înregistrate în legătură cu garanția transferată. Prezentul alineat se aplică prin derogare de la actele normative care reglementează ținerea registrului bunurilor imobile, în partea ce ține de documentele necesare pentru înregistrarea schimbării creditorului ipotecar. În partea ce nu este reglementată de prezenta lege, se aplică actele normative care reglementează registrul respectiv.

(6) Cesiunea creanțelor nu necesită consimțământul debitorului, iar clauza prin care se interzice sau se limitează cesiunea nu afectează cesibilitatea creanței, potrivit art. 826 din Codul civil. Efectele cesiunii asupra debitorului, inclusiv ale notificării privind cesiunea și ale executării obligației după cesiune, se determină potrivit art. 829 - 835 din Codul civil. Opozabilitatea cesiunii față de fidejusor se determină potrivit art. 836 din Codul civil.

(7) De la data cesiunii, SSPE se substituie inițiatorului, în calitate de succesor în drepturi, în procesele aflate pe rolul instanțelor judecătorești și în procedurile de executare silită în curs, în condițiile Codului de procedură civilă și ale Codului de executare, și este în drept să inițieze și să susțină, în nume propriu, acțiuni în instanța de judecată privind creanța cesionată sau garanția aferentă, precum și să inițieze și să gestioneze executarea silită asupra bunurilor grevate.

(8) Administrarea creanțelor și a garanțiilor transferate poate fi delegată de către SSPE inițiatorului sau unui terț, în calitate de societate de administrare în sensul art. 2, în baza unui mandat expres. În lipsa mandatului, inițiatorul nu este în drept să efectueze acte de administrare, modificare sau executare privind creanțele transferate.

(9) În cazul insolvabilității inițiatorului, transferul creanțelor către SSPE în cadrul unei securitizări tradiționale, indiferent dacă aceasta îndeplinește sau nu

criteriile STS prevăzute la art. 15, nu poate fi anulat sau declarat inopozabil de administratorul insolvabilității ori de instanța de judecată:

a) pe motiv că a fost încheiat într-o anumită perioadă anterioară deschiderii procedurii de insolvabilitate;

b) pe motiv că SSPE nu dovedește că nu cunoștea insolvabilitatea inițiatorului la data transferului.

Prezentul alineat nu limitează anularea transferului în cazul actelor frauduloase, al prejudicierii intenționate a creditorilor sau al transferurilor la un preț vădit inferior valorii creanțelor, în condițiile legislației privind insolvabilitatea. Prezentul alineat se aplică prin derogare de la normele legislației privind insolvabilitatea referitoare la anularea actelor juridice încheiate înainte de deschiderea procedurii.

(10) În cazul în care SSPE este constituită sub formă de fiducie, drepturile și obligațiile prevăzute la alin. (1) - (9) se exercită de fiduciar sau de persoana care o administrează, în calitate de titular al masei patrimoniale fiduciare a SSPE, iar în registrele publice se înregistrează fiduciarul, cu mențiunea calității sale.

Articolul 6. Notificarea și guvernanța SSPE

(1) SSPE stabilită în Republica Moldova se constituie în forma de societate pe acțiuni, de societate cu răspundere limitată sau de fiducie, în condițiile Codului civil și ale legislației aplicabile formei alese. Constituirea, conducerea, răspunderea și încetarea activității SSPE sunt reglementate de legislația aplicabilă formei organizatorico-juridice alese, cu derogările stabilite de prezenta lege. Patrimoniul și obligațiile SSPE sunt separate de cele ale inițiatorului, în condițiile art. 2.

(2) În cazul SSPE constituite sub formă de fiducie, notificarea prevăzută la alin. (3) și (4) se depune de fiduciar, iar cerințele alin. (7) privind organul de conducere și membrul independent se aplică fiduciarului sau, dacă fiduciarul este persoană juridică, organului de conducere al acestuia. Fiduciarul răspunde pentru respectarea prezentului articol.

(3) SSPE stabilită în Republica Moldova nu poate iniția activitatea de securitizare înainte de notificarea CNPF, efectuată în condițiile prezentului articol, și de expirarea termenului de opoziție prevăzut la alin. (5). Notificarea are caracter declarativ și nu necesită aprobarea CNPF.

(4) Notificarea se depune înainte de inițierea primei securitizări și conține:

a) actele de constituire și datele privind sediul SSPE;

b) datele privind membrii organului de conducere și declarația de independență a membrului independent;

c) datele privind beneficiarii efectivi;

d) descrierea structurii securitizării, cu indicarea inițiatorului și a sponsorului;

e) contractul de delegare, în cazul în care SSPE delegă funcții conform alin. (8).

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la recepționarea notificării, CNPF informează SSPE despre deficiențele constatate sau lipsa unor documente, iar SSPE le înlătură și le prezintă în termen de 10 zile lucrătoare. Notificarea se consideră completă la data depunerii tuturor documentelor conforme, prevăzute

la alin. (4). În termen de 15 zile lucrătoare de la data notificării conforme și complete, CNPF poate emite o decizie motivată de opoziție numai în cazul în care:

a) lipsurile nu au fost remediate în termenul stabilit;

b) notificarea conține informații false/eronate sau inexacte;

c) forma organizatorico-juridică sau actele de constituire nu corespund prezentului articol;

d) membrul independent nu îndeplinește condițiile alin. (7).

În lipsa deciziei de opoziție în termenul stabilit, SSPE este în drept să inițieze activitatea de securitizare, iar CNPF o include, în termen de 3 zile lucrătoare, în Lista SSPE, publicată pe site-ul său web oficial.

(6) SSPE notifică CNPF, în termen de 10 zile lucrătoare, orice modificare a datelor din notificare. CNPF poate suspenda, prin decizie motivată, dreptul SSPE de a iniția noi securitizări, pe cel mult 90 de zile, în cazul în care SSPE nu remediază încălcarea alin. (1), (2), (7) sau (8) în termen de 30 de zile de la avertizarea scrisă a CNPF. CNPF radiază SSPE din Lista SSPE, la cererea acesteia, în lipsa securitizărilor în desfășurare, la încetarea activității sau la lichidarea SSPE, ori în cazul în care se constată că notificarea conținea informații false ori nu au fost soluționate cauzele ce au servit temei pentru emiterea de către CNPF a deciziei de suspendare, conform prezentului alineat. Suspendarea și radierea nu afectează drepturile investitorilor.

(7) SSPE are ca obiect exclusiv de activitate desfășurarea uneia sau mai multor securitizări, precum și a activităților auxiliare necesare acestui scop. Organul de conducere al SSPE include cel puțin un membru independent, adică o persoană care, în ultimii 3 ani, nu a avut raporturi de muncă, de mandat, de consultanță sau de afiliere cu inițiatorul ori cu sponsorul și nu deține participații la aceștia. Cerințele prezentului alineat se respectă pe întreaga durată a activității SSPE.

(8) SSPE poate delega unei societăți de administrare, în sensul art. 2, administrarea curentă a creanțelor achiziționate sau a expunerilor-suport, în baza unui contract scris. Delegarea nu exonerează SSPE de răspunderea față de investitori.

(9) Lichidarea SSPE se efectuează cu respectarea ordinii de prioritate a plăților din documentele tranzacției, fără a aduce atingere legislației privind insolvabilitatea, sub supravegherea CNPF. Dacă inițiatorul sau sponsorul este o instituție de credit licențiată de BNM, supravegherea prudențială a acestiea se exercită de BNM, iar CNPF și BNM cooperează potrivit art. 36.

(10) Deciziile CNPF prevăzute la alin. (5), (6) și (11) constituie acte administrative individuale și pot fi contestate în ordinea prevăzută de Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare – Legea nr. 192/1998).

(11) SSPE stabilită într-un alt stat decât Republica Moldova poate emite instrumente financiare oferite public sau admise la tranzacționare în Republica Moldova numai dacă nu este stabilită cu încălcarea art. 4 alin. (1). Emitentul sau ofertantul prezintă CNPF extrasul din registrul statului de stabilire a SSPE și declarația privind lipsa cazurilor prevăzute la art. 4 alin. (1). CNPF refuză admiterea numai în cazul incidenței lor, în termenul stabilit pentru procedura de

admitere, prin decizie motivată. SSPE stabilită într-un alt stat respectă obligațiile de transparență prevăzute la art. 10.

(12) CNPF stabilește prin act normativ formularul-tip al notificării, modalitatea de depunere a acesteia, inclusiv în formă electronică, și modul de ținere a Listei SSPE.

CAPITOLUL II
DISPOZIȚII APLICABILE TUTUROR SECURITIZĂRILOR

Articolul 7. Cerințe privind obligația de diligență pentru investitorii instituționali

(1) Înainte de a dobândi o poziție din securitizare, investitorii instituționali, alții decât inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, verifică îndeplinirea următoarelor condiții:

a) în cazul în care inițiatorul sau creditorul inițial stabilit în Republica Moldova nu este o instituție de credit sau o firma de investiții, acesta acordă toate creditele care determină expunerile-suport pe baza unor criterii solide și bine definite, precum și a unor proceduri clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective, dispunând de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și procedurilor respective, în conformitate cu art. 12 alin. (1);

b) în cazul în care este stabilit într-o țară terță, inițiatorul sau creditorul inițial acordă toate creditele care determină expunerile-suport pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor proceduri clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective, dispunând de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și procedurilor respective, pentru a se asigura că acordarea creditelor se bazează pe o evaluare amănunțită a bonității debitorului;

c) în cazul în care este stabilit în Republica Moldova, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, reține în permanență un interes economic net semnificativ, în conformitate cu art. 8, iar reținerea riscului este divulgată investitorului instituțional, în conformitate cu art. 10;

d) în cazul în care este stabilit într-o țară terță, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține în permanență un interes economic net semnificativ, care, în orice caz, nu poate fi mai mic de 5 %, stabilit în conformitate cu art. 8, și divulgă reținerea riscului investitorilor instituționali;

e) inițiatorul, sponsorul sau SSPE a pus, după caz, la dispoziția investitorilor instituționali, informațiile cerute la art. 10, în conformitate cu frecvența și modalitățile prevăzute la articolul dat;

f) în cazul expunerilor neperformante, se aplică standarde solide privind selectarea și stabilirea prețului expunerilor, în conformitate cu actele normative ale autorităților competente indicate la art.30.

(2) Prin derogare de la alin. (1), în cazul tranzacțiilor ABCP sprijinite integral, cerința prevăzută la alin. (1) lit. a) se aplică sponsorului. În asemenea cazuri, sponsorul verifică dacă inițiatorul sau creditorul inițial, care nu este o instituție de credit sau o firma de investiții, acordă toate creditele care determină expunerile-suport pe baza unor criterii solide și bine definite, și a unor proceduri clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective, precum și dacă dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și procedurilor respective, în conformitate cu art. 12 alin. (1).

(3) Înainte de a dobândi o poziție din securitizare, investitorii instituționali, alții decât inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, efectuează o evaluare în cadrul obligației de diligență, care permite estimarea riscurilor implicate. Evaluarea respectivă are în vedere cel puțin toate elementele următoare:

a) caracteristicile de risc ale fiecărei poziții din securitizare și ale expunerilor-suport;

b) toate caracteristicile structurale ale securitizării care pot influența în mod semnificativ performanța poziției din securitizare, inclusiv prioritățile contractuale în materie de plată, ordinea de prioritate a factorilor de declanșare legați de plată, îmbunătățirile calității creditului, mecanismele de creștere a lichidității, factorii de declanșare legați de valoarea de piață și definițiile stării de nerambursare specifice tranzacției;

c) în cazul unei securitizări notificată în calitate de securitizare simplă, transparentă și standardizată (în continuare - STS) în conformitate cu art. 28, verificarea îndeplinirii cerințelor prevăzute la art. 15-18 sau la art. 19-22 și la art. 28. Investitorii instituționali se pot baza, în mod adecvat, pe notificarea STS efectuată în temeiul art. 28 alin. (1) și pe informațiile divulgate de inițiator, sponsor și SSPE privind respectarea cerințelor STS, fără a se baza însă în mod exclusiv sau automat pe notificarea ori informațiile respective.

Prin derogare, de la lit. a) și b), în cazul unui program ABCP sprijinit integral, investitorii instituționali în titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP respectiv iau în considerare caracteristicile programului ABCP și sprijinul integral pentru asigurarea lichidității.

(4) Investitorii instituționali, alții decât inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, care dețin o poziție din securitizare, sunt obligați să respecte cel puțin următoarele condiții:

a) instituie proceduri scrise adecvate, proporționale cu profilul de risc al poziției din securitizare, precum și, după caz, cu tranzacțiile din portofoliul de tranzacționare și din afara acestuia, având ca scop monitorizarea permanentă a respectării prevederilor alin. (1) și (3), precum și a performanței poziției din securitizare și a expunerilor-suport. Acolo unde este relevant, având în vedere securitizarea și expunerile-suport, aceste proceduri scrise includ monitorizarea tipului de expunere, a procentului de împrumuturi cu scadența depășită cu peste 30, 60 și 90 de zile, a ratelor de nerambursare, a ratelor de rambursare anticipată, a împrumuturilor cu garanția aflată în executare, a ratelor de recuperare, a răscumpărărilor, a modificărilor de împrumuturi, a perioadelor fără plăți, a tipului garanției reale și a gradului de ocupare a acesteia, a distribuției frecvenței scorurilor de credit sau a altor indicatori ai bonității debitorilor la nivelul expunerilor-suport, a gradului de diversificare pe sectoare și arii geografice, precum și a distribuției frecvenței raporturilor dintre împrumut și valoarea garanției reale (loan to value), cu intervale care să permită efectuarea unei analize de sensibilitate adecvate. Atunci când expunerile-suport sunt ele însele poziții din securitizare, astfel cum este permis în temeiul art. 11, investitorii instituționali monitorizează, de asemenea, expunerile-suport ale acestor poziții;

b) în cazul unei securitizări, alta decât un program ABCP sprijinit integral, să efectueze periodic teste de stres privind fluxurile de numerar și valorile garanției reale aferente expunerilor-suport sau, în lipsa unor informații suficiente,

teste de stres privind ipotezele de pierdere, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente poziției din securitizare;

c) în cazul programelor ABCP sprijinite integral, să efectueze periodic teste de stres privind solvabilitatea și lichiditatea sponsorului;

d) asigură raportarea internă către organul de conducere, astfel încât acesta să fie informat cu privire la riscurile semnificative aferente poziției din securitizare și să dispună măsuri adecvate de gestionare a acestora;

e) sunt în măsură să demonstreze autorităților competente desemnate conform art. 30, la cerere, că au o înțelegere completă și detaliată a poziției din securitizare și a expunerilor-suport ale acesteia și că au implementat politici și proceduri scrise de gestionare a riscurilor poziției din securitizare, și de menținere a evidenței verificărilor și a obligațiilor de diligență, în conformitate cu alin. (1) și (2), precum și a oricăror informații relevante; și

f) în cazul unor expuneri la un program ABCP sprijinit integral, să fie în măsură să demonstreze autorităților competente, la cerere, că au o înțelegere completă și detaliată a calității de credit a sponsorului și a condițiilor facilității de lichiditate furnizate.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1)–(4), în cazul în care un investitor instituțional mandatează un alt investitor instituțional să adopte decizii privind gestionarea investițiilor care pot genera expuneri la securitizare, investitorul instituțional are dreptul să solicite părții responsabile de gestionare îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul articol pentru orice expunere la securitizare rezultată din deciziile respective.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5), atunci când investitorul instituțional mandant nu îndeplinește obligațiile ce revin altui investitor instituțional, conform alin. (5), partea responsabilă de gestionare, și nu investitorul instituțional expus la securitizare, este pasibilă de sancțiunile prevăzute la art. 32 și 33.

Articolul 8. Reținerea riscului

(1) Inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial al unei securitizări este obligat să rețină în permanență un interes economic net semnificativ în securitizare de cel puțin 5 %. Interesul respectiv se măsoară la momentul inițierii și se stabilește prin valoarea noțională a elementelor din afara bilanțului.

În cazul în care inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial nu au convenit asupra entității care va reține interesul economic net semnificativ, obligația revine inițiatorului. Pentru fiecare securitizare nu pot exista aplicări multiple ale cerinței de reținere. Interesul economic net semnificativ nu se împarte între diferite tipuri de reținători și nu poate face obiectul niciunei diminuări a riscului de credit sau al vreunei acoperiri împotriva riscului de credit.

În sensul prezentului articol, o entitate nu este considerată inițiator atunci când a fost instituită sau își desfășoară activitatea exclusiv în scopul securitizării expunerilor.

La calculul interesului economic net semnificativ, reținătorul ia în considerare eventualele taxe care, în practică, pot fi utilizate pentru a reduce efectiv interesul economic net semnificativ.

(2) În cazul securitizărilor tradiționale de NPE, obligația prevăzută la alin.(1) poate fi îndeplinită și de către societatea de administrare, cu condiția ca

aceasta să demonstreze că deține cunoștințe de specialitate privind administrarea expunerilor similare celor securitizate și dispune de politici, proceduri și controale de gestionare a riscurilor bine documentate și adecvate, aferente administrării expunerilor.

(3) Inițiatorii nu pot selecta active care urmează a fi transferate către SSPE cu scopul de a genera pierderi aferente activelor transferate la SSPE, măsurate pe durata tranzacției sau pe o perioadă de maximum patru ani, în cazul în care durata tranzacției depășește patru ani, mai mari decât pierderile înregistrate pe parcursul aceleiași perioade aferente unor active comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului.

În cazul în care autoritatea competentă constată existența unor elemente privind încălcarea acestei interdicții, aceasta investighează performanța activelor transferate către SSPE și a unor active comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului. Dacă se constată că performanța activelor transferate este semnificativ inferioară celei a activelor comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului, ca urmare a intenției inițiatorului, autoritatea competentă aplică sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 32 și 33.

(4) Se consideră reținere a unui interes economic net semnificativ de cel puțin 5% în sensul alin. (1), următoarele:

a) reținerea a cel puțin 5% din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;

b) în cazul securitizărilor reînnoibile sau al securitizărilor expunerilor reînnoibile, reținerea de către inițiator a unui interes de cel puțin 5% din valoarea nominală a fiecărei expuneri securitizate;

c) reținerea unor expuneri selectate aleatoriu echivalente cu cel puțin 5% din valoarea nominală a expunerilor securitizate, atunci când, în lipsa acestei selecții, expunerile nesecuritizate ar fi fost incluse în securitizare, cu condiția ca numărul expunerilor potențial securitizate să fie de cel puțin 100 la momentul inițierii;

d) reținerea tranșei care suportă prima pierdere și, atunci când această reținere nu este echivalentă cu cel puțin 5% din valoarea nominală a expunerilor securitizate, dacă este necesar, a altor tranșe cu același profil de risc sau cu un profil de risc mai sever decât cele transferate sau vândute investitorilor și care nu sunt scadente mai devreme decât cele transferate sau vândute investitorilor, astfel încât reținerea să reprezinte în total cel puțin 5% din valoarea nominală a expunerilor securitizate; sau

e) reținerea unei expuneri față de prima pierdere de cel puțin 5 % din fiecare expunere securitizată în securitizare.

(5) Prin derogare de la alin. (4), în cazul securitizărilor NPE, atunci când a fost convenită o reducere de preț de cumpărare nerambursabilă, reținerea unui interes economic net semnificativ nu poate fi mai mică de 5% din suma dintre valoarea netă a expunerilor securitizate care se califică drept expuneri neperformante și, după caz, valoarea nominală a expunerilor performante securitizate.

Valoarea netă a unei NPE se calculează prin deducerea reducerii de preț de cumpărare nerambursabile convenite la nivelul fiecărei expuneri securitizate la momentul inițierii sau, după caz, a unei cote corespunzătoare din reducerea de

preț de cumpărare nerambursabilă convenită la nivelul portofoliului de expuneri-suport, la momentul inițierii, din valoarea nominală a expunerii sau, după caz, din valoarea neachitată a acesteia la momentul inițierii.

Pentru determinarea valorii nete a NPE securitizate, în reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă se poate include diferența dintre valoarea nominală a tranșelor securitizării de NPE subscrise de inițiator în vederea vânzării ulterioare și prețul la care tranșele respective sunt vândute pentru prima dată unor terți independenți.

(6) În cazul în care o societate financiară holding mixtă stabilită în Republica Moldova, o societate financiară holding mamă ori o societate financiară holding stabilită în Republica Moldova sau una dintre filialele acestora, în sensul legislației privind activitatea instituțiilor de credit, securitizează, în calitate de inițiator sau de sponsor, expuneri provenite de la una sau mai multe instituții de credit, firme de investiții sau alte instituții financiare incluse în sfera de supraveghere pe bază consolidată, cerințele prevăzute la alin. (1) pot fi îndeplinite pe baza situației consolidate a respectivei instituției-mamă, societății financiare holding sau a societății financiare holding mixt stabilit în Republica Moldova.

Prevederile prezentului alineat se aplică numai în cazul în care instituțiile de credit, firme de investiții sau instituțiile financiare care au generat expunerile securitizate respectă cerințele aferente riscului de credit și riscului de credit al contrapărții prevăzute în cadrul de administrare privind activitatea instituțiilor de credit și furnizează, în timp util, inițiatorului sau sponsorului, precum și instituției de credit-mamă din Republica Moldova, societății financiare holding sau societății financiare holding mixte stabilite în Republica Moldova, informațiile necesare pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 7.

(7) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când expunerile securitizate reprezintă expuneri față de sau expuneri garantate integral, necondiționat și irevocabil de:

a) autoritățile publice centrale din Republica Moldova sau BNM;

b) autoritățile publice locale din Republica Moldova și entități din sectorul public din Republica Moldova;

c) instituții cărora li se atribuie o pondere de risc de 50 % sau mai mică, în conformitate cu actele normarive ale BNM cu privire la determinarea ponderilor de risc;

d) bănci sau instituții naționale de promovare; sau

e) băncile de dezvoltare multilaterală enumerate în actele normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru bănci potrivit abordării standardizate.

(8) Prevederile alin. (1) nu se aplică tranzacțiilor bazate pe un indice clar, transparent și accesibil, în cazul cărora entitățile de referință-suport sunt identice cu cele care alcătuiesc un indice de entități care este tranzacționat pe scară largă sau care reprezintă titluri de valoare tranzacționabile, altele decât pozițiile din securitizare.

(9) CNPF și BNM, în limitele competențelor conferite de lege, stabilesc, prin acte normative, cerințele privind modalitățile de reținere a riscului prevăzute de prezentul articol, inclusiv condițiile de aplicare a metodelor de reținere a

interesului economic net, în conformitate cu principiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 9. Luarea în considerare a ratingurilor de credit acordate de agenții de rating internaționale

(1) În absența agențiilor de rating de credit înregistrate sau autorizate în Republica Moldova, investitorii instituționali și autoritățile competente pot lua în considerare, în cadrul obligației de diligență prevăzute la art. 7 și al evaluării prudențiale a pozițiilor din securitizare, ratingurile de credit acordate de agenții de rating de credit internaționale care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) sunt înregistrate sau certificate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și sunt incluse în lista publicată de aceasta;

b) sunt recunoscute de BNM drept societăți de evaluare externă a creditului (ECAI) eligibile, în conformitate cu legislația privind activitatea băncilor și cu reglementările BNM privind tratamentul riscului de credit.

(2) CNPF poate publica pe site-ul său web oficial, cu titlu informativ, trimiterile la lista publicată de ESMA și la lista societăților de evaluare externă a creditului recunoscute de BNM.

(3) Utilizarea unui rating de credit acordat de o agenție care îndeplinește condițiile alin. (1) nu exonerează investitorul instituțional de obligația de diligență prevăzută la art. 7, ratingul putând fi utilizat doar ca element complementar al evaluării proprii a riscurilor.

Articolul 10. Cerințe în materie de transparență pentru inițiatori, sponsori și SSPE-uri

(1) În conformitate cu alin. (2), inițiatorul, sponsorul și SSPE-ul unei securitizări sunt obligați să pună la dispoziția deținătorilor unei poziții din securitizare, autorităților competente prevăzute la art. 30 și, la cerere, investitorilor potențiali, cel puțin următoarele informații:

1) informații privind expunerile-suport, prezentate trimestrial, sau în cazul tranzacțiilor ABCP, informații privind creanțele-suport sau creanțele private, prezentate lunar;

2) toate documentele-suport esențiale pentru înțelegerea tranzacției, inclusiv, dar fără a se limita la, după caz, următoarele documente:

a) documentul de ofertă sau prospectul final, împreună cu documentele aferente încheierii tranzacției, cu excepția avizelor juridice;

b) în cazul securitizării tradiționale: acordul de vânzare, de cesiune, de novație sau de transfer al activelor și orice contract de fiducie relevant;

c) contractele cu instrumente derivate și acordurile de garantare, precum și orice documente relevante privind modalitățile de efectuare a acoperirii cu garanții reale atunci când expunerile care fac obiectul securitizării rămân expuneri ale inițiatorului;

d) contractele de administrare a creditelor, de administrare a creditelor de rezervă, de administrare și de gestionare a fluxurilor de numerar;

e) actul fiduciar, actul de garanție, contractul de agenție, contractul de cont bancar, contractul de investiții garantate, termenii încorporați sau contractul-cadru

de fiducie (master trust framework) ori contractul de definire a fiduciei (master definitions agreement) sau documente juridice echivalente;

f) orice acorduri intercreditori, documente aferente instrumentelor derivate, contracte de împrumut subordonat, contracte de credit pentru întreprinderi nou-înființate și acorduri de facilitate de lichiditate relevante. Documentele-suport respective includ o descriere detaliată a ordinii de prioritate a plăților aferente securitizării;

3) atunci când prospectul nu a fost elaborat conform cadrului normativ privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare, un rezumat al tranzacției sau o prezentare generală a principalelor caracteristici ale securitizării, incluzând, după caz:

a) detalii privind structura tranzacției, inclusiv diagramele privind structura, care oferă o imagine de ansamblu asupra tranzacției, fluxurilor de numerar și structurii de proprietate;

b) detalii privind caracteristicile expunerilor, fluxurile de numerar, ordinea pierderilor, facilitățile de îmbunătățire a calității creditului și a sprijinului de lichiditate;

c) detalii privind drepturile de vot ale deținătorilor unei poziții din securitizare și relația acestora cu alți creditori garantați;

d) lista evenimentelor și factorilor de declanșare menționați în documentele furnizate conform lit. b), care pot influența semnificativ performanța poziției din securitizare;

4) în cazul securitizărilor STS, notificarea STS, prevăzută la art. 28;

5) rapoarte trimestriale destinate investitorilor sau, în cazul ABCP, rapoarte lunare, care să conțină:

a) toate datele relevante semnificative privind calitatea creditului și performanța expunerilor-suport;

b) informații privind evenimentele care conduc la modificări ale ordinii de prioritate a plăților sau înlocuirea unei contrapărți și, în cazul unei securitizări care nu este o tranzacție ABCP, date privind fluxurile de numerar generate de expunerile-suport și pasivele securitizării;

c) informații privind riscul reținut, inclusiv cele aferente modalităților prevăzute la art. 8 alin. (4), în conformitate cu art. 8;

6) orice informații privilegiate referitoare la securitizare, pe care inițiatorul, sponsorul sau SSPE-ul este obligat să le facă publice conform cadrului normativ privind abuzul de piață;

7) în cazul în care nu se aplică pct.6), orice eveniment semnificativ, inclusiv:

a) o încălcare semnificativă a obligațiilor prevăzute în documentele furnizate conform pct.2), precum și măsurile corective sau aprobările ulterioare;

b) o modificare a caracteristicilor structurale cu impact semnificativ asupra performanței securitizării;

c) o modificare a caracteristicilor de risc ale securitizării sau ale expunerilor-suport cu impact semnificativ asupra performanței securitizării;

d) în cazul securitizărilor STS, situațiile în care securitizarea nu mai respectă cerințele STS sau când autoritățile competente au luat măsuri de remediere ori administrative;

e) orice modificare semnificativă a documentelor aferente tranzacției.

8) pentru securitizările notificate STS conform art. 28, o analiză a structurii tranzacției, care să evidențieze modul în care segmentarea pe tranșe, subordonarea, mecanismele de îmbunătățire a calității creditului, factorii de declanșare și reținerea riscului, evaluate în ansamblu, asigură absorbția pierderilor în scenarii adverse.Informațiile prevăzute la pct. 2) - 4) se pun la dispoziție înainte de stabilirea prețurilor. Informațiile prevăzute la pct. 1) și 5) se pun la dispoziție simultan, trimestrial, cel târziu la o lună de la data scadenței plății dobânzii sau, în cazul tranzacțiilor ABCP, cel târziu la o lună de la încheierea perioadei acoperite de raport.

În cazul ABCP, informațiile prevăzute la pct. 1), pct. 3) lit. b) și pct. 5) lit. a) se pun la dispoziția deținătorilor de poziții din securitizare și, la cerere, investitorilor potențiali, într-o formă agregată. Sponsorul și, la cerere, autoritățile competente primesc informații la nivel de împrumut.

Informațiile prevăzute la pct. 6)-8) se pun la dispoziție fără întârziere.

(2) În aplicarea alin. (1), inițiatorul, sponsorul și SSPE-ul ai unei securitizări respectă legislația privind protecția confidențialității și prelucrarea datelor cu caracter personal, pentru a evita eventuale încălcări ale dreptului respectiv, precum și orice obligație de confidențialitate referitoare la informarea clientului, a creditorului inițial sau a debitorului, cu excepția cazurilor în care aceste informații confidențiale sunt anonimizate sau agregate.

În ceea ce privește informațiile prevăzute la alin.(1) pct. 2), inițiatorul, sponsorul și SSPE-ul pot furniza un rezumat al documentației respective.

Autoritățile competente prevăzute la art. 30 pot solicita furnizarea acestor informații confidențiale în scopul exercitării atribuțiilor și sarcinilor conferite prin prezenta lege.

(3) Inițiatorul, sponsorul și SSPE-ul ai unei securitizări desemnează, de comun acord, pe unul dintre ei, în calitate de entitate responsabilă pentru îndeplinirea cerințelor privind furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) pct. 1), 2) și 4)-7). În absența unui acord în termen de 30 de zile de la data transferului, obligația de raportare revine SSPE, în calitate de titular al expunerilor-suport.

Derogarea în cauză se aplică exclusiv modalității de punere la dispoziție a informațiilor și nu aduce atingere obligației inițiatorului, sponsorului sau SSPE de a desemna entitatea responsabilă pentru îndeplinirea obligațiilor de transparență prevăzute de prezentul articol.

Entitatea desemnată pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) pune la dispoziție informațiile prin intermediul unui site web oficial care:

a) include un sistem funcțional de control al calității datelor;

b) este supus obligațiilor de respectare a unor standarde corespunzătoare de guvernanță și de menținere și funcționare a unei structuri organizatorice adecvate, care să asigure continuitatea și buna funcționare a site-ului;

c) este supus unor sisteme, mijloace de control și proceduri corespunzătoare, care să identifice toate sursele relevante de risc operațional;

d) include sisteme care asigură protecția și integritatea informațiilor primite, precum și înregistrarea promptă a acestora;

e) permite păstrarea și evidența informațiilor pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la data scadenței securitizării.

Prevederile paragrafului al treilea nu se aplică securitizărilor în cazul cărora nu trebuie elaborat un prospect în conformitate cu Legea nr. 171/2012 privind piața de capital (în continuare - Legea nr. 171/2012).

Entitatea responsabilă de raportarea informațiilor se indică expres în documentele referitoare la securitizare.

(4) CNPF și BNM stabilesc prin actele sale normative informațiile pe care le furnizează inițiatorul, sponsorul și SSPE, inclusiv formatul acestora, cu scopul de a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul alin. (1) pct.1) și 5), ținând cont de utilitatea informațiilor pentru deținătorul poziției din securitizare, dacă poziția din securitizare este pe termen scurt și, în cazul unei tranzacții ABCP, dacă este sprijinită integral de un sponsor.

Articolul 11. Interdicția privind resecuritizarea

(1) Expunerile-suport utilizate într-o securitizare nu pot include poziții din securitizare, cu excepția condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă desemnată conform art. 30, după caz, poate acorda permisiunea unei entități aflate sub supravegherea sa să includă poziții din securitizare drept expuneri-suport într-o securitizare, dacă apreciază că utilizarea resecuritizării are scopuri legitime, conform alin. (3).

În cazul în care, solicitantul este o instituție de credit sau o firmă de investiții, autoritatea competentă, potrivit prevederilor art. 30, examinează cererea după consultarea autorității competente în materie de rezoluție, care își prezintă opinia în termen de cel mult 60 de zile de la data recepționării solicitării de consultare.

Modalitatea de realizare a consultării și schimbului de informații dintre autoritățile competente, potrivit prevederilor art. 30, se stabilește prin acte normative comune sau prin acorduri de cooperare încheiate în condițiile legii.

(3) În sensul alin. (2), autoritatea de rezoluție este BNM, pentru entitățile specificate în art. 30 alin. (3) și CNPF, pentru entitățile specificate în art. 30 alin. (2).

(4) În sensul prezentului articol, se consideră scopuri legitime:

a) facilitarea lichidării unei instituții de credit, a unei firme de investiții sau a unei instituții financiare;

b) asigurarea viabilității unei instituții de credit, a unei firme de investiții sau a unei instituții financiare, în condiții care permit continuitatea activității, pentru a evita lichidarea acesteia;

c) protejarea intereselor investitorilor, în cazul în care expunerile-suport sunt neperformante;

d) alte circumstanțe determinate în conformitate cu alin. (5), de către autoritățile competente, în sensul art. 30.

(5) Un program ABCP sprijinit integral nu se consideră a fi o resecuritizare în sensul prezentului articol, cu condiția ca niciuna dintre tranzacțiile ABCP din cadrul programului respectiv să nu constituie o resecuritizare și ca îmbunătățirea

calității creditului să nu instituie un al doilea strat de segmentare pe tranșe la nivel de program.

(6) Pentru a reflecta evoluțiile pieței altor resecuritizări întreprinse în scopuri legitime și ținând seama de obiectivele generale în ceea ce privește stabilitatea financiară și protejarea intereselor investitorilor, CNPF și BNM, pot aproba acte normative, pentru a completa lista scopurilor legitime prevăzute la alin. (4) și (5).

Articolul 12. Criterii pentru acordarea creditelor

(1) Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali aplică expunerilor care urmează a fi securitizate aceleași criterii solide și bine definite de acordare a creditelor ca și în cazul expunerilor nesecuritizate. În acest scop, se aplică aceleași proceduri clar stabilite de aprobare și, dacă este cazul, de modificare, reînnoire și refinanțare a creditelor. Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali dispun de sisteme eficace pentru aplicarea criteriilor și procedurilor respective, în vederea asigurării faptului că acordarea creditelor se bazează pe o evaluare amănunțită a bonității debitorului, ținând cont în mod adecvat de factorii relevanți pentru verificarea probabilității îndeplinirii de către debitor a obligațiilor care îi revin în temeiul contractului de credit.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), în cazul expunerilor-suport care, la momentul cumpărării de către inițiator de la partea terță relevantă, au fost NPE-uri, se aplică standarde solide privind selectarea și stabilirea prețului expunerilor, bazate pe criterii și proceduri documentate, care țin cont de caracteristicile expunerilor, calitatea și recuperabilitatea acestora, garanțiile aferente, fluxurile de numerar estimate și riscurile asociate.

(3) În cazul în care expunerile-suport ale securitizărilor sunt contracte de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale contractate, portofoliul împrumuturilor respective nu poate include niciun împrumut comercializat și subscris pe baza premisei că solicitantului sau, după caz, intermediarilor, li s-a adus la cunoștință faptul că este posibil ca informațiile furnizate de solicitantul împrumutului să nu fi fost verificate de către creditor.

(4) În situația în care inițiatorul cumpără expunerile unei terțe părți în nume propriu și ulterior le securitizează, acesta verifică respectarea cerințelor prevăzute la alin. (1) de către entitatea implicată direct sau indirect în contractul inițial prin care au fost create obligațiile sau obligațiile potențiale ce urmează a fi securitizate.

Articolul 13. Disponibilitatea datelor

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 10 alin. (2), entitate responsabilă pentru îndeplinirea cerințelor privind furnizarea informațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) pct. 1), 2) și 4)-7), colectează și menține detaliile aferente securitizării. Acestea asigură acces gratuit, imediat și direct, în vederea îndeplinirii responsabilităților, mandatelor și obligațiilor legale:

a) CNPF;

b) BNM;

c) Comitetului Național pentru Stabilitatea Financiară;

d) organelor de urmărire penală;

e) instanțelor judecătorești;

f) altor autorități publice, în măsura în care acestea sunt abilitate prin lege să solicite asemenea informații în vederea exercitării atribuțiilor legale ale acestora;

g) investitorilor și potențialilor investitori.

(2) CNPF și BNM, ținând cont de necesitățile entităților prevăzute la alin. (1), aprobă acte normative, care stabilesc:

1) detaliile securitizării prevăzute la alin. (1), furnizate de inițiator, sponsor sau SSPE, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1);

2) informațiile la care urmează să aibă acces entitățile menționate la alin. (1), în funcție de mandatul și necesitățile specifice ale acestora;

3) clauzele și condițiile în temeiul cărora entitățile menționate la alin. (1) beneficiază de acces direct și imediat la datele înregistrate.

CAPITOLUL III
SECURITIZAREA SIMPLĂ, TRANSPARENTĂ ȘI STANDARDIZATĂ

SECȚIUNEA 1
Cerințe pentru securitizarea tradițională simplă, transparentă și standardizată alta decât ABCP

Articolul 14. Utilizarea denumirii „securitizare simplă, transparentă și standardizată”

(1) Inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile pot utiliza, în legătură cu operațiunile de securitizare, denumirea „STS” sau expresia „simplă, transparentă și standardizată”, precum și orice altă denumire care face trimitere directă ori indirectă la acești termeni, numai în cazul în care sunt respectate cumulativ următoarele condiții:

a) securitizarea îndeplinește toate cerințele prevăzute în secțiunea 1, 2 sau 3, iar CNPF a fost notificată conform art. 28 alin (1);

b) securitizarea este inclusă în lista menționată la art. 28 alin. (5).

(2) Inițiatorul, sponsorul și SSPE implicați într-o securitizare calificată drept „STS” trebuie să fie persoane juridice stabilite pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 15. Securitizarea tradițională simplă, transparentă și standardizată, alta decât ABCP

(1) Securitizările tradiționale, cu excepția programelor de tip ABCP și a tranzacțiilor ABCP, care respectă cerințele prevăzute la art. 16 - 18, se consideră securitizări „STS”.

(2) BNM și CNPF pot adopta ghiduri și recomandări privind interpretarea și aplicarea armonizată a cerințelor prevăzute la art. 16-18.

Articolul 16. Cerințe privind simplitatea

(1) Dreptul de proprietate asupra expunerilor-suport se dobândește de către SSPE prin intermediul unei vânzări reale, al unei cesiuni sau al unui transfer cu

efect juridic echivalent, realizat într-un mod opozabil vânzătorului sau oricărei alte părți terțe. Transferul proprietății către SSPE nu este supus dispozițiilor stricte de recuperare aplicabile în caz de insolvabilitate a vânzătorului.

(2) În sensul alin. (1), oricare dintre următoarele constituie dispoziții stricte de recuperare:

a) dispoziții care permit lichidatorului vânzătorului să invalideze vânzarea expunerilor-suport exclusiv pe motivul că aceasta a fost încheiată într-un anumit termen anterior declarării de insolvabilitate a vânzătorului;

b) dispozițiile prin care SSPE poate împiedica invalidarea menționată la lit. a) numai dacă dovedește că nu avea cunoștință despre starea de insolvabilitate a vânzătorului la momentul vânzării.

(3) În sensul alin. (1), dispozițiile de recuperare prevăzute de legislație în materie de insolvabilitate, care permit administratorului insolvabilității sau instanței de insolvabilitate de a invalida vânzarea expunerilor-suport în caz de transferuri frauduloase, de prejudicii abuzive aduse creditorilor ori de transferuri destinate să favorizeze nejustificat anumiți creditori în detrimentul altora, nu constituie dispoziții stricte de recuperare.

(4) În cazul în care vânzătorul nu are calitatea de creditor inițial, vânzarea propriu-zisă, sau cesiunea sau orice transfer cu efect juridic echivalent al expunerilor-suport către vânzătorul respectiv, indiferent dacă respectiva operațiune se realizează direct sau prin una ori mai multe etape intermediare, se consideră conformă cerințelor prevăzute la alin. (1)–(3).

(5) În cazul în care transferul expunerilor-suport se realizează prin intermediul unei cesiuni, iar notificarea debitorilor sau realizarea altor formalități pentru asigurarea opozabilității acesteia față de debitori și terți survine ulterior încheierii tranzacției, evenimentele care declanșează efectuarea acestor notificări ori formalități includ, cel puțin, următoarele evenimente:

a) deteriorarea gravă a situației vânzătorului sub aspectul bonității;

b) declararea insolvabilității vânzătorului;

c) încălcarea neremediată de către vânzător a obligațiilor sale contractuale, inclusiv incapacitatea de plată a vânzătorului.

(6) Vânzătorul este obligat să prezinte declarații și garanții care să ateste faptul că, potrivit informațiilor deținute, expunerile-suport incluse în securitizare nu sunt grevate de sarcini și nu se află, în alt mod, într-o situație care ar putea afecta caracterul opozabil al vânzării reale, al cesiunii sau al altui transfer cu același efect juridic.

(7) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE sau cesionate de vânzător unei SSPE trebuie să îndeplinească criterii de eligibilitate prestabilite, clare și documentate, care să nu permită administrarea activă discreționară a portofoliului cu privire la aceste expuneri. În sensul prezentului alineat, substituirea expunerilor care contravin declarațiilor și garanțiilor nu se consideră administrare activă a portofoliului. Expunerile transferate la SSPE după încheierea tranzacției trebuie să îndeplinească criteriile de eligibilitate aplicate expunerilor-suport inițiale.

(8) Securitizarea se garantează printr-un portofoliu de expuneri-suport omogene din punct de vedere al tipului de active, având în vedere caracteristicile specifice aferente fluxurilor de numerar ale acestora, inclusiv particularitățile

contractuale, riscul de credit și riscul de plată anticipată. Portofoliul de expuneri-suport cuprinde un singur tip de active. Expunerile-suport conțin cerințe contractuale cu caracter obligatoriu și opozabil, cu drept de regres deplin împotriva debitorilor și, după caz, a garanților.

Expunerile-suport conțin fluxuri de plăți periodice determinate, ale căror tranșe pot diferi ca valoare, în legătură cu plata chiriei, a principalului, a dobânzilor sau a altor drepturi de încasare a veniturilor provenite din activele-suport. Expunerile-suport pot genera, de asemenea, încasări rezultate din vânzarea oricăror active finanțate sau în sistem de leasing.

Expunerile-suport nu includ valori mobiliare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 181/2026, cu excepția obligațiunilor corporative, care nu sunt cotate într-un loc de tranzacționare.

(9) Expunerile-suport nu includ nicio poziție provenită din securitizare.

(10) Expunerile-suport sunt inițiate în cursul normal al activității inițiatorului sau creditorului inițial, în conformitate cu standarde de subscriere care nu sunt mai puțin stricte decât cele aplicate de către inițiator sau creditor la momentul inițierii expunerilor similare care nu fac obiectul securitizării. Standardele de subscriere în temeiul cărora sunt inițiate expunerile-suport, precum și orice modificare semnificativă față de standardele anterioare de subscriere, se comunică integral și fără întârzieri nejustificate investitorilor potențiali.

În cazul securitizărilor bazate pe contracte de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale, portofoliul nu include niciun împrumut comercializat și subscris pe baza premisei că solicitantului sau intermediarilor i s-a adus la cunoștință faptul că este posibil ca informațiile furnizate să nu fi fost verificate de către creditor.

Evaluarea bonității debitorului respectă cerințele prevăzute în legislația privind contractele de credit pentru consumatori, inclusiv contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale, sau, după caz, cerințe echivalente în țările terțe.

Inițiatorul sau creditorul inițial trebuie să dispună de expertiză în inițierea expunerilor similare celor securitizate.

(11) Expunerile-suport se transferă, după selecție, către SSPE fără întârziere nejustificată și nu includ, la momentul selecției, expuneri aflate în stare de nerambursare în sensul actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate sau expuneri față de un debitor sau garant aflat în dificultate, care, conform informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial:

1) este declarat în stare de insolvabilitate sau instanța le-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și irevocabil, un drept de executare ori daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate într-o perioadă de trei ani anteriori datei inițierii, sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante într-o perioadă de trei ani anteriori datei transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE, cu excepția situațiilor în care:

a) expunerea-suport restructurată nu a prezentat noi datorii scadente de la data restructurării, care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau cesiunii către SSPE; și

b) informațiile furnizate de inițiator, sponsor și SSPE, în conformitate cu art. 10 alin. (1) pct. 1) și pct. 5) lit. a), precizează explicit proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța acestora de la data restructurării;

2) figura, la data inițierii, într-un registru public de persoane cu istoric negativ în materie de credite sau, în lipsa unui asemenea registru public, în baza de date a unui birou al istoriilor de credit disponibilă inițiatorului sau creditorului inițial; sau

3) are o evaluare a creditului sau un punctaj de bonitate care indică un risc semnificativ mai mare de neexecutare a plăților contractuale comparativ cu expunerile similare deținute de inițiator și care nu fac obiectul securitizării.

(12) La momentul transferului expunerilor, debitorii au efectuat cel puțin o plată, cu excepția securitizărilor reînnoibile garantate prin expuneri ce se achită într-o singură tranșă sau care au o scadență de cel mult un an, inclusiv plăți lunare aferente creditelor reînnoibile.

(13) Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare nu se structurează astfel încât să depindă în mod predominant de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport. Aceasta nu împedică reînnoirea sau refinanțarea ulterioară a unor asemenea active.

Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare ale căror expuneri-suport sunt garantate prin active a căror valoare este asigurată sau ale căror riscuri sunt integral reduse printr-o obligație de răscumpărare ce revine vânzătorului activelor prin care se garantează expunerile-suport sau de o altă parte terță, nu se consideră că depinde de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport respective.

(14) BNM și CNPF, în conformitate cu competențele prevăzute la art. 30 alin. (2) și (3), aprobă actele normative prin care se aduc precizări suplimentare în legătură cu expunerile-suport menționate la alin. (8) care sunt considerate drept omogene.

Articolul 17. Cerințe privind standardizarea

(1) Inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial este obligat să respecte cerința de reținere a riscului, în conformitate cu prevederile art. 8.

(2) Riscul aferent ratei dobânzii și riscul valutar generate de securitizare se atenuează corespunzător, iar măsurile întreprinse în acest sens se comunică integral. Cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea riscului privind rata dobânzii sau a riscului valutar, SSPE nu încheie contracte derivate și se asigură că portofoliul de expuneri-suport nu include instrumente derivate. Aceste instrumente derivate sunt subscrise și documentate conform standardelor comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.

(3) Orice plăți ale dobânzilor de referință trecute la activele și pasivele securitizării se bazează pe ratele dobânzilor utilizate în mod general pe piață sau pe rate sectoriale general acceptate și utilizate, care reflectă costurile finanțării, fără a include formule sau instrumente derivate complexe.

(4) În cazul emiterii unui aviz de executare sau a unui aviz de urgentare a plății:

a) nu poate fi blocată în SSPE nicio sumă de lichidități mai mare decât cea necesară pentru asigurarea funcționării operaționale a SSPE sau pentru rambursarea structurată a investitorilor, conform clauzelor contractuale ale securitizării, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale impun ca o sumă să fie blocată pentru a fi utilizată, în interesul investitorilor, pentru cheltuieli menite să prevină deteriorarea calității creditului expunerilor-suport;

b) încasările din principalul aferent expunerilor-suport se transferă investitorilor prin amortizarea secvențială a pozițiilor din securitizare, stabilită conform rangului de prioritate al poziției din securitizare;

c) rambursarea pozițiilor din securitizare nu se inversează în ceea ce privește rangul de prioritate al acestora; și

d) nicio dispoziție nu poate impune lichidarea automată a expunerilor-suport la valoarea de piață.

(5) Tranzacțiile care nu prevăd o ordine de prioritate secvențială a plăților includ factori de declanșare legați de performanța expunerilor-suport, ce determină transformarea ordinii de prioritate a plăților în plăți secvențiale, în funcție de rangul de prioritate. Acești factori de declanșare legați de performanță includ, cel puțin, deteriorarea calității creditului expunerilor-suport sub un prag prestabilit.

(6) Documentele aferente tranzacției prevăd dispoziții adecvate referitoare la amortizarea anticipată sau factori care declanșează încetarea perioadei de reînnoire, în cazul în care securitizarea este de tip reînnoibil, inclusiv cel puțin:

a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport până la un prag prestabilit sau sub acesta;

b) producerea unui eveniment legat de insolvabilitate ce vizează inițiatorul sau societatea de administrare;

c) scăderea valorii expunerilor-suport deținute de SSPE sub un prag prestabilit, reprezentând eveniment de amortizare anticipată; și

d) incapacitatea de a iniția suficiente expuneri-suport noi care să corespundă criteriilor de calitate a creditului prestabilită, constituind factor de încetare a perioadei de reînnoire.

(7) Documentele aferente tranzacției specifică în mod expres și clar:

a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile societății de administrare, ale mandatarului, dacă există, precum și ale altor furnizori de servicii auxiliare;

b) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvabilitatea societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare, precum o dispoziție contractuală care să permită înlocuirea societății de administrare în asemenea cazuri;

c) dispoziții care să asigure înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate, a furnizorilor de lichidități și a instituției de credit la care este deschis contul, în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare sau în caz de insolvabilitate a acestora ori în cazul producerii altor evenimente specificate, după caz.

(8) Societatea de administrare trebuie să dispună de expertiză demonstrată în administrarea expunerilor similare celor securitizate și să posede politici, proceduri și controale de gestionare a riscurilor bine documentate și adecvate, aplicabile administrării expunerilor.

(9) Documentele aferente tranzacției stipulează în termeni clari și consecvenți definițiile, măsurile corective și acțiunile referitoare la incidentele de plată ale debitorilor și la starea de nerambursare a acestora, restructurarea datoriilor, iertarea de plată a datoriei, restructurarea datorată dificultăților financiare, perioadele fără plăți, pierderile, radierile, recuperările și alte măsuri corective privind performanța activelor. Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar ordinea de prioritate a plăților, evenimentele care declanșează modificări ale respectivei ordini de prioritate a plăților, precum și obligația de a raporta aceste evenimente. Orice modificare a ordinii de prioritate a plăților care afectează în mod negativ și substanțial rambursarea poziției din securitizare se raportează investitorilor fără întârzieri nejustificate.

(10) Documentele aferente tranzacției trebuie să includă dispoziții clare care facilitează soluționarea în timp util a conflictelor dintre diferitele categorii de investitori. Drepturile de vot se definesc și se alocă deținătorilor de titluri în mod clar, iar responsabilitățile mandatarului și ale oricărei alte entități care, potrivit documentelor tranzacției sau legii aplicabile acesteia, exercită atribuții fiduciare ori atribuții echivalente în interesul investitorilor, trebuie să fie identificate și reglementate expres.

Articolul 18. Cerințe privind transparența

(1) Inițiatorul și sponsorul sunt obligați să pună la dispoziția investitorilor potențiali, anterior stabilirii prețurilor, datele istorice statice și dinamice referitoare la starea de nerambursare și pierderea de performanță, precum și datele privind incidentele de plată și starea de nerambursare, aferente expunerilor similare celor securitizate, precum și sursele acestor date și baza pe care se pretinde similaritatea expunerilor. Aceste date trebuie să acopere o perioadă de cel puțin cinci ani.

(2) Înainte de emiterea titlurilor de valoare rezultate din securitizare, un eșantion al expunerilor-suport se supune unei verificări externe efectuate de către o entitate adecvată și independentă. În sensul prezentei legi, este considerată entitate independentă și adecvată entitatea care dispune de competența profesională, resurse și experiență necesare verificării tipului de expuneri-suport supuse securitizării, precum entitățile de audit, subdiviziunile de expertiză contabilă sau alte entități specializate în verificarea portofoliilor de creanțe, și care nu se află în raporturi de afiliere, control sau subordonare față de inițiator, sponsor sau SSPE. Verificarea include evaluarea respectării criteriilor de eligibilitate a expunerilor-suport și a corectitudinii informațiilor comunicate cu privire la acestea.

(3) Înainte de stabilirea prețurilor securitizării, inițiatorul sau sponsorul va pune la dispoziția investitorilor potențiali un model al fluxurilor de numerar ale pasivelor, care să reflecte cu precizie relația contractuală dintre expunerile-suport și plățile ce circulă între inițiator, sponsor, investitori, alte părți terțe și SSPE și,

după stabilirea prețurilor, pune modelul respectiv la dispoziția investitorilor în permanență și la dispoziția investitorilor potențiali la cerere.

(4) În cazul securitizărilor în care expunerile-suport constau în contracte de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale, credite auto sau contracte de leasing auto, inițiatorul și sponsorul publică informațiile disponibile referitoare la performanța de mediu a activelor finanțate prin aceste împrumuturi sau contracte. Publicarea acestor informații se efectuează ca parte a divulgărilor prevăzute la art. 10 alin. (1) pct. 1).

Prin derogare de la prezentul alineat, inițiatorii pot publica informațiile disponibile referitoare la principalele efecte negative ale activelor finanțate prin expunerile-suport asupra factorilor de durabilitate.

(5) Inițiatorul și sponsorul răspund de respectarea prevederilor art. 10. Informațiile cerute la art. 10 alin. (1) pct. 1) se pun la dispoziția investitorilor potențiali înainte de stabilirea prețurilor, la cerere. Informațiile cerute la art. 10 alin. (1) pct. 2) – 4) se pun la dispoziție înainte de stabilirea prețurilor cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială. Documentele finale se pun la dispoziția investitorilor în termen de cel mult 15 zile de la încheierea tranzacției.

(6) CNPF și BNM aprobă actele normative care vizează conținutul, metodologiile și prezentarea informațiilor menționate la alin. (4), referitoare la indicatorii de durabilitate privind efectele negative asupra climei, precum și alte efecte negative asupra mediului, aspectelor sociale și de guvernanță.

(7) CNPF și BNM, în conformitate cu competențele prevăzute la art. 30 alin. (2) și (3), aprobă actele normative prin care se stabilesc cerințele minime de activitate și criteriile de evaluare a adecvării și independenței entităților prevăzute la alin. (2).

SECȚIUNEA a 2-a
Cerințe pentru securitizarea simplă, transparentă și standardizată a ABCP-urilor

Articolul 19. Securitizarea simplă, transparentă și standardizată a ABCP-urilor

(1) O tranzacție ABCP este considerată securitizare STS în cazul în care îndeplinește cerințele la nivel de tranzacție prevăzute la art. 20.

(2) Un program ABCP este considerat STS în cazul în care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 22, iar sponsorul programului respectiv îndeplinește cerințele prevăzute la art. 21.

(3) În sensul prezentei secțiuni, termenul „vânzător” desemnează „inițiatorul” sau „creditorul inițial”.

(4) BNM și CNPF pot adopta ghiduri și recomandări privind interpretarea și aplicarea armonizată a cerințelor prevăzute la art. 20 și 22.

Articolul 20. Cerințe la nivel de tranzacție

(1) Proprietatea asupra expunerilor-suport se dobândește de către SSPE prin intermediul unei vânzări reale, al unei cesiuni sau al unui transfer cu efect juridic echivalent, realizat într-un mod opozabil vânzătorului și oricărei alte părți terțe.

Transferul proprietății către SSPE nu face obiectul dispozițiilor stricte de recuperare aplicabile în caz de insolvabilitate a vânzătorului.

(2) În sensul alin. (1), oricare dintre următoarele constituie dispoziții stricte de recuperare:

a) dispozițiile care permit lichidatorului vânzătorului să invalideze vânzarea expunerilor-suport exclusiv pe motivul că aceasta a fost încheiată într-un anumit termen anterior declarării insolvabilității vânzătorului;

b) dispozițiile prin care SSPE poate împiedica invalidarea menționată la lit. a) numai dacă dovedește că nu avea cunoștință de insolvabilitatea vânzătorului la momentul vânzării.

(3) Nu constituie dispoziții stricte de recuperare, în sensul alin. (1), dispozițiile în materie de insolvabilitate care permit lichidatorului sau instanței să invalideze vânzarea expunerilor-suport în caz de transferuri frauduloase, de prejudicii abuzive aduse creditorilor sau de transferuri destinate favorizării nejustificate a unor creditori în detrimentul altora.

(4) În cazul în care vânzătorul nu este creditorul inițial, vânzarea reală, cesiunea sau transferul cu efect juridic echivalent al expunerilor-suport către vânzător, indiferent dacă se realizează direct sau prin una ori mai multe etape intermediare, se consideră conforme cu cerințele prevăzute la alin. (1) - (3).

(5) În cazul în care transferul expunerilor-suport se efectuează prin cesiune și se perfectează ulterior încheierii tranzacției, evenimentele care declanșează această perfectare includ cel puțin următoarele evenimente:

a) o deteriorare gravă a situației vânzătorului sub aspectul bonității;

b) declararea insolvabilitatea vânzătorului; și

c) încălcări neremediate de către vânzător ale obligațiilor sale contractuale, inclusiv incapacitatea de plată a vânzătorului.

(6) Vânzătorul este obligat să prezinte declarații și garanții prin care să confirme faptul că, potrivit informațiilor deținute, expunerile-suport incluse în securitizare nu sunt grevate de sarcini și nu se află într-o situație cu privire la care se poate preconiza că va afecta caracterul opozabil al vânzării reale, cesiunii sau transferului cu efect juridic echivalent.

(7) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE sau cesionate acesteia de către vânzător trebuie să îndeplinească criterii de eligibilitate prestabilite, clare și documentate, care să nu permită administrarea activă discreționară a portofoliului în ceea ce privește expunerile respective. În sensul prezentului alineat, substituirea expunerilor care contravin declarațiilor și garanțiilor nu se consideră administrare activă a portofoliului. Expunerile transferate către SSPE după încheierea tranzacției trebuie să respecte aceleași criterii de eligibilitate aplicabile expunerilor-suport inițiale.

(8) Expunerile-suport nu pot include nicio poziție provenită dintr-o securitizare.

(9) Expunerile-suport se transferă, după selecție, către SSPE, fără întârzieri nejustificate, și nu pot include, la momentul selecției, expuneri aflate în stare de nerambursare în înțelesul actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate, sau expuneri la un debitor ori garant aflat în dificultate, care, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial:

1) a fost declarat în stare de insolvabilitate sau o instanță i-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și irevocabil, drepturi de executare ori daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate în ultimii trei ani anteriori datei inițierii, sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante într-o perioadă de trei ani anterioară datei transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE, cu excepția cazului în care:

a) expunerea-suport restructurată nu a înregistrat noi datorii scadente de la data restructurării care trebuie să fi avut loc cu cel cu cel puțin un an înainte de data transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE; și

b) inițiatorul, sponsorul și SSPE au furnizat informații explicite, conform art. 10 alin. (1) pct. 1) și pct. 5) lit. a), privind proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța acestora de la data restructurării;

2) debitorul figurează, la data inițierii, după caz, într-un registru public al persoanelor cu istoric negativ în materie de credite sau, în lipsa acestuia, într-un alt registru al creditelor, disponibil inițiatorului ori creditorului inițial; sau

3) debitorul are o evaluare a creditului sau un punctaj de bonitate care indică un risc semnificativ mai mare de neplată a plăților convenite prin contract, decât comparativ în cazul expunerilor comparabile deținute de inițiator care nu sunt securitizate.

(10) La momentul transferului expunerilor, debitorii trebuie să fi efectuat cel puțin o plată, cu excepția cazului securitizărilor reînnoibile garantate cu expuneri achitate într-o singură tranșă sau cu scadență mai puțin de un an, inclusiv plățile lunare aferente creditelor reînnoibile.

(11) Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare nu poate fi structurată astfel încât să depindă în mod predominant de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport. Aceasta nu exclude posibilitatea reînnoirii sau refinanțării ulterioare a activelor respective.

Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare ale căror expuneri-suport sunt garantate prin active a căror valoare este asigurată sau ale căror riscuri sunt complet reduse printr-o obligație de răscumpărare asumată de vânzătorul activelor prin care se garantează expunerile-suport ori de o altă parte terță nu se consideră că depinde de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport respective.

(12) Riscul privind rata dobânzii și riscul valutar generate din securitizare trebuie atenuate corespunzător, iar măsurile întreprinse în acest sens se comunică. Cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea acestor riscuri, SSPE nu poate încheia contracte derivate și trebuie să se asigure că portofoliul de expuneri-suport nu include instrumente derivate. Instrumentele derivate utilizate în scop de acoperire se subscriu și se documentează conform standardelor comune aplicabile în domeniul finanțelor internaționale.

(13) Documentele aferente tranzacției trebuie să prevadă, în termeni clari și consecvenți, definițiile, măsurile corective și acțiunile aplicabile în caz de incidente de plată ale debitorilor, stări de nerambursare, restructurări de datorii, iertări de plată a datoriei, restructurări generate de dificultăți financiare, perioadele fără plăți, pierderile, radierile, recuperările și alte măsuri corective privind performanța activelor. Documentele aferente tranzacției trebuie să

stabilească explicit ordinea de prioritate a plăților, evenimentele care pot modifica această ordine și obligația de raportare a acestor evenimente. Orice modificare a ordinii de prioritate a plăților care afectează negativ și substanțial rambursarea pozițiilor din securitizare se comunică investitorilor fără întârzieri nejustificate.

(14) Inițiatorul și sponsorul sunt obligați să pună la dispoziția investitorilor potențiali, anterior stabilirii prețurilor, datele istorice statice și dinamice referitoare la starea de nerambursare și pierderea de performanță, precum datele privind incidentele de plată și starea de nerambursare, aferente expunerilor similare celor securitizate precum și sursele acestor date și baza pe care se pretinde similaritatea. În cazul în care sponsorul nu dispune de acces la asemenea date, acesta este obligat să obțină de la vânzător accesul la informațiile necesare, pe o bază statică sau dinamică, referitoare la istoricul performanței, cum ar fi date privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securitizate. Toate aceste date trebuie să acopere o perioadă de cel puțin cinci ani, cu excepția datelor referitoare la creanțele comerciale și alte creanțe pe termen scurt, pentru care perioada istorică minimă este de trei ani.

(15) Tranzacțiile ABCP trebuie să fie garantate cu un portofoliu de expuneri-suport omogene din punctul de vedere al tipului de active, având în vedere caracteristicile fluxurilor de numerar ale diferitelor tipuri de active, inclusiv de caracteristicele contractuale, de risc de credit și de plată în avans ale acestora. Un portofoliu de expuneri-suport trebuie să cuprindă un singur tip de active. Durata de viață medie ponderată rămasă a portofoliului nu poate depăși un an, iar nicio expunere-suport nu poate avea o scadență reziduală mai mare de trei ani. Prin derogare, portofoliile de credite auto, de contracte de leasing auto și de tranzacții de leasing de echipamente pot avea o durată de viață medie ponderată rămasă de cel mult trei ani și jumătate, iar scadența reziduală a expunerilor-suport nu poate depăși șase ani. Expunerile-suport nu pot include împrumuturi garantate cu ipoteci pe proprietăți imobiliare locative sau comerciale, ori creditele locative garantate integral de un furnizor de protecție eligibil, astfel cum sunt prevăzute în actele normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate. Expunerile-suport trebuie să conțină cerințe contractuale obligatorii și opozabile, care să prevadă un drept de regres deplin împotriva debitorilor, cu fluxuri de plăți periodice definite pentru chirie, a principalului și a dobânzilor sau pentru orice alte drepturi de a primi venituri din activele care garantează plățile respective. Expunerile-suport pot genera, de asemenea, încasări din vânzarea activelor finanțate sau aflate în sistem de leasing. Expunerile-suport nu pot include valori mobiliare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 181/2026, cu excepția obligațiunilor corporative, care nu sunt cotate într-un loc de tranzacționare.

(16) Plățile dobânzilor de referință trecute la activele și pasivele tranzacției ABCP trebuie să se bazeze pe ratele dobânzilor utilizate în general pe piață sau pe rate sectoriale utlizate în general, care reflectă costurile finanțării, fără a implica formule sau instrumente derivate complexe. Plățile dobânzilor de referință trecute la pasivele unei tranzacții ABCP pot fi calculate pe baza ratelor dobânzilor care reflectă costurile finanțării programului ABCP.

(17) În cazul intrării vânzătorului în stare de nerambursare sau al producerii unui eveniment de urgentare a plății:

a) nicio sumă de lichidități nu poate fi temporar imobilizată în SSPE peste nivelul necesar pentru asigurarea funcționării operaționale a SSPE ori pentru rambursarea structurată a investitorilor conform clauzelor contractuale ale securitizării, cu excepția situațiilor excepționale în care imobilizarea unor sume este justificată în interesul investitorilor pentru acoperirea cheltuielilor menite să prevină deteriorarea calității creditului expunerilor-suport;

b) încasările din principalul aferent expunerilor-suport se transferă investitorilor care dețin o poziție din securitizare prin plata secvențială a pozițiilor din securitizare, conform rangului de prioritate stabilit, al poziției din securitizare ; și

c) nicio dispoziție nu impune lichidarea automată a expunerilor-suport la valoarea de piață.

(18) Expunerile-suport se inițiază în cursul normal al activității vânzătorului, în conformitate cu standarde de subscriere cel puțin la fel de stricte ca cele aplicate de acesta pentru expuneri similare care nu sunt securitizate. Standardele de subscriere în temeiul cărora sunt inițiate expunerile-suport, precum și orice modificare semnificativă față de standardele anterioare de subscriere, se comunică integral și fără întârzieri nejustificate sponsorului și altor părți direct implicate în tranzacția ABCP. Vânzătorul trebuie să dețină expertiză în inițierea expunerilor similare celor securitizate.

(19) În cazul în care o tranzacție ABCP este o securitizare reînnoibilă, documentele tranzacției trebuie să prevadă factorii care determină încetarea perioadei de reînnoire, incluzând cel puțin:

a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport sub un prag prestabilit; și

b) producerea unui eveniment legat de insolvabilitate care vizează vânzătorul sau societatea de administrare.

(20) Documentele aferente tranzacției trebuie să specifice în mod clar:

a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile sponsorului, ale societății de administrare și ale mandatarului, dacă există, și ale altor furnizori de servicii auxiliare;

b) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvabilitatea societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare;

c) dispoziții care să asigure înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate și a instituției de credit la care este deschis contul, în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare, insolvabilitate și în cazul producerii altor evenimente specificate, după caz; și

d) modul în care sponsorul îndeplinește cerințele prevăzute la art. 21 alin. (3).

(21) BNM și CNPF aprobă actele normative prin care se aduc precizări suplimentare în legătură cu expunerile-suport menționate la alin. (15) care sunt considerate drept omogene.

Articolul 21. Cerințe pentru sponsorul programului ABCP

(1) Sponsorul programului ABCP trebuie să fie o instituție de credit în sensul Legii nr. 202/2017, supusă supravegherii prudențiale în conformitate cu prevederile actelor normative ale BNM.

(2) Sponsorul programului ABCP are calitatea de furnizor de facilități de lichiditate și sprijină toate pozițiile din securitizare la nivelul unui program ABCP, acoperind cu acest sprijin toate riscurile de lichiditate, riscurile de credit, riscurile de diminuare semnificativă a valorii expunerilor securitizate, precum și orice alte costuri la nivel de tranzacție și de program, dacă acestea sunt necesare pentru a garanta investitorului plata integrală a oricărei sume în cadrul ABCP. Sponsorul este obligat să comunice investitorilor o descriere detaliată a sprijinului acordat la nivel de tranzacție, inclusiv a facilităților de lichiditate oferite.

(3) Înainte de a sponsoriza un program ABCP STS, instituția de credit demonstrează BNM, în modul și condițiile stabilite de actele normative ale acesteia, că exercitarea rolului de sponsor, conform alin. (2), nu afectează solvabilitatea și lichiditatea sa, inclusiv în condiții de stres extrem pe piață. Această cerința se consideră a fi îndeplinită atunci când BNM stabilește, în cadrul procesului de supraveghere și evaluare prudențială desfășurat în conformitate cu Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor și cu actele normative ale acesteia, că modalitățile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de instituția de credit, precum și fondurile proprii și lichiditățile deținute de aceasta, asigură o gestionare adecvată și o acoperire corespunzătoare a riscurilor.(4) Sponsorul are obligația de a exercita diligența necesară și de a verifica respectarea cerințelor prevăzute la art. 7 alin. (1) și (3) din prezenta lege, după caz. De asemenea, acesta verifică dacă vânzătorul dispune de capacitatea de administrare a creditelor și aplică procese de colectare a debitelor conforme cu cerințele prevăzute în acte normative ale BNM, sau cerințe echivalente aplicabile în țările terțe.

(5) Vânzătorul, la nivelul tranzacției, sau sponsorul, la nivelul programului ABCP, trebuie să îndeplinească cerința de reținere a riscului, prevăzută la art. 8.

(6) Sponsorul este responsabil de respectarea art. 10 la nivelul programului ABCP și de punerea la dispoziția investitorilor potențiali, anterior stabilirii prețurilor, la cererea acestora:

a) informațiile agregate prevăzute la art. 10 alin. (1) pct. 1); și

b) informațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) pct. 2) – 5), cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială.

(7) În cazul în care sponsorul nu reînnoiește angajamentul de finanțare a facilității de lichiditate înainte de expirarea acesteia, facilitatea de lichiditate este trasă, iar titlurile de valoare ajunse la scadență se rambursează.

Articolul 22. Cerințe la nivel de program

(1) Toate tranzacțiile ABCP incluse într-un program ABCP trebuie să respecte cerințele prevăzute la art. 20 alin. (1) - (8) și alin. (12) - (20). Se admite ca maximum 5% din cuantumul total al expunerilor-suport aferente tranzacțiilor ABCP finanțate de program să nu respecte temporar cerințele prevăzute la art. 20 alin. (9) - (11), fără ca aceasta să afecteze statutul STS al programului ABCP. În acest sens, un eșantion de expuneri-suport este supus periodic unui control extern de conformitate efectuat de o entitate adecvată și independentă.

(2) Durata de viață medie ponderată rămasă a expunerilor-suport din cadrul programului ABCP nu poate depăși doi ani.

(3) Programul ABCP trebuie să fie sprijinit integral de către un sponsor, conform art. 21 alin. (2).

(4) Programul ABCP nu poate include resecuritizări, iar îmbunătățirea calității creditului nu poate institui un al doilea strat de segmentare pe tranșe la nivel de program.

(5) Titlurile de valoare emise în cadrul programului ABCP nu pot conține opțiuni de cumpărare, clauze de prelungire sau alte clauze care afectează scadența finală a acestora, dacă exercitarea acestor opțiuni sau clauze se află la discreția vânzătorului, sponsorului sau SSPE.

(6) Riscul privind rata dobânzii și riscul valutar aferente programului ABCP trebuie atenuate corespunzător, iar măsurile întreprinse în acest sens se comunică. Cu excepția cazurilor în care se urmărește acoperirea acestor riscuri, SSPE nu poate încheia contracte derivate și trebuie să se asigure că portofoliul de expuneri-suport nu include instrumente derivate. Instrumentele derivate utilizate în scop de acoperire se subscriu și se documentează conform standardelor comune aplicabile în domeniul finanțelor internaționale.

(7) Documentele programului ABCP trebuie să prevadă în mod clar:

a) responsabilitățile mandatarului și ale altor entități cu atribuții de custodie, dacă acestea există, față de investitori;

b) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile sponsorului, care trebuie să dețină expertiză în subscrierea creditelor, ale mandatarului, dacă acesta există, și ale altor furnizori de servicii auxiliare;

c) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvabilitate a societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare;

d) dispozițiile privind înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate și a instituției de credit la care este deschis contul la nivel de program ABCP, în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare, insolvabilitate a acestora sau alte evenimente specificate, dacă facilitatea de lichiditate nu acoperă aceste evenimente;

e) măsurile de remediere prevăzute în cazul unor evenimente specifice, al intrării sponsorului în stare de nerambursare sau al insolvabilității acestuia, inclusiv obținerea garanțiilor reale pentru angajamentul de finanțare sau, după caz, înlocuirea furnizorului facilității de lichiditate; și

f) faptul, că facilitatea de lichiditate este trasă și titlurile de valoare care ajung la scadență sunt rambursate în eventualitatea în care sponsorul nu reînnoiește angajamentul de finanțare a facilității de lichiditate înainte de expirarea acestuia.

(8) Societatea de administrare trebuie să dețină capacitatea profesională în gestionarea expunerilor similare celor securitizate și să dispună de politici, proceduri și controale de gestionare a riscurilor bine documentate privind administrarea expunerilor.

SECȚIUNEA a 3-a
Cerințe pentru securitizările simple,

transparente și standardizate
înscrise în bilanț

Articolul 23. Securitizări simple, transparente și standardizate înscrise în bilanț

(1) Securitizările sintetice care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 24-27 sunt considerare securitizări STS înscrise în bilanț.

(2) BNM și CNPF pot adopta ghiduri și recomandări privind interpretarea și aplicarea armonizată a cerințelor prevăzute la art. 24-27.

Articolul 24. Cerințe privind simplitatea

(1) Inițiatorul este o entitate din sectorul financiar care deține o autorizație sau o licență de activitate eliberată de BNM sau CNPF, în condițiile legilor speciale ce reglementează activitatea acestor entități. Inițiatorul care cumpără expunerile unei părți terțe în cont propriu și ulterior le securitizează aplică, pentru aceste expuneri, politici de creditare, colectare, restructurare a datoriilor și administrare a creditelor cel puțin la fel de stricte ca cele aplicabile expunerilor comparabile care nu au fost achiziționate.

(2) Expunerile-suport trebuie să fie inițiate ca parte a activității de bază a inițiatorului.

(3) La încheierea tranzacției, expunerile-suport se mențin în bilanțul inițiatorului sau al unei entități care face parte din același grup ca și inițiatorul. În sensul prezentului alineat, termenul „grup” desemnează:

a) un grup de entități juridice supuse consolidării prudențiale conform actelor normative ale BNM privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit; sau

b) un grup, astfel cum este definit în legislația privind activitatea de asigurare și de reasigurare.

(4) Inițiatorul nu poate institui sau prevedea o protecție suplimentară pentru expunerea sa la riscul de credit aferent expunerilor-suport, alta decât protecția asigurată de contractul de protecție a creditului.

(5) Contractul de protecție a creditului trebuie să respecte normele privind diminuarea riscului de credit prevăzute în actele normative ale BNM privind tratamentul prudențial al securitizărilor, sau atunci când actele normative respective nu sunt aplicabile, cerințe care nu sunt mai puțin stricte decât cerințele prevăzute în actele menționate.

(6) Inițiatorul are obligația de a prezenta declarații și garanții care să ateste îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) dreptul de proprietate deplin, legal și valabil asupra expunerilor-suport și asupra drepturilor accesorii aferente, este deținut de inițiator sau de o entitate din grupul din care face parte inițiatorul;

b) în cazul în care inițiatorul este instituția de credit sau societatea de asigurare, inițiatorul sau o entitate inclusă în supravegherea pe bază consolidată reține în bilanțul său riscul de credit al expunerilor-suport;

c) fiecare expunere-suport respectă, la data includerii în portofoliul securitizat, criteriile de eligibilitate și toate condițiile prevăzute, cu excepția producerii unui eveniment de credit de tipul celor menționate la art. 27 alin. (1),

pentru plata protecției creditului conform contractului de protecție a creditului ce face parte din documentele securitizării;

d) potrivit informațiilor deținute de inițiator, existența unei obligații juridice, valabile, imperative și executorii a debitorului de a plăti sumele prevăzute în contractul aferent fiecărei expuneri-suport;

e) expunerile-suport respectă criteriile de subscriere cel puțin la fel de stricte ca și criteriile standard de subscriere pe care inițiatorul le aplică expunerilor similare care nu sunt securitizate;

f) potrivit informațiilor deținute de inițiator, niciun debitor nu se află, la data includerii expunerii-suport în portofoliul securitizat, într-o situație de încălcare semnificativă sau de neexecutare a obligațiilor contractuale legate de o expunere-suport;

g) potrivit informațiilor deținute de inițiator, documentele aferente tranzacției nu conțin nicio informație falsă cu privire la detaliile expunerilor-suport;

h) la încheierea tranzacției sau la momentul includerii unei expuneri-suport în portofoliul securitizat, contractul dintre debitor și creditorul inițial referitor la respectiva expunere-suport nu a suferit modificări care să afecteze caracterul executoriu sau posibilitățile de colectare a respectivei expuneri-suport.

(7) Expunerile-suport trebuie să îndeplinească criterii de eligibilitate prestabilite, clare și documentate, care să nu permită administrarea activă și discreționară a portofoliului în ceea ce privește expunerile respective. În sensul prezentului alineat, nu se consideră administrare activă a portofoliului, substituirea expunerilor care contravin declarațiilor sau garanțiilor ori, în cazul când securitizarea include o perioadă de reconstituire, adăugarea de expuneri ce respectă condițiile de reconstituire definite. Orice expunere adăugată după data încheierii tranzacției trebuie să respecte criterii de eligibilitate cel puțin la fel de stricte ca cele aplicate în cursul selecției inițiale. O expunere-suport poate fi eliminată din tranzacție atunci când expunerea-suport:

a) a fost rambursată integral sau a ajuns la scadență;

b) a fost vândută în cursul desfășurării normale a activității inițiatorului, cu condiția ca această vânzare să nu constituie suport implicit, conform prevederilor actelor normative ale BNM privind tratamentul prudențial al securitizărilor;

c) face obiectul unei modificări care nu este determinată de situația creditelor, precum refinanțarea sau restructurarea datoriei, și care intervine în cursul obișnuit al respectivei administrării expunerii-suport;

d) neîndeplinirea criteriilor de eligibilitate la momentul includerii în tranzacție.

(8) Securitizarea trebuie să fie garantată cu un portofoliu de expuneri-suport omogene din punctul de vedere al tipului de active, ținând cont inclusiv de caracteristicile contractuale în materie de risc de credit și de plată în avans ale acestora. Un portofoliu de expuneri-suport trebuie să cuprindă un singur tip de active.

Expunerile-suport menționate în prezentul alineat trebuie să conțină obligații contractuale imperative și executorii, cu drept de regres deplin împotriva debitorilor și, după caz, a garanților. Aceste expuneri trebuie să prevadă fluxuri de plăți periodice definite, ale căror tranșe pot diferi ca valoare, legate de plata

chiriei, a principalului sau a dobânzilor sau alte drepturi de a primi venituri din activele-suport pentru astfel de plăți. Expunerile-suport pot genera și încasări din vânzarea activelor finanțate sau aflate în sistem de leasing.

Expunerile-suport menționate în prezentul alineat nu pot include valori mobiliare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 181/2026, cu excepția obligațiunilor corporative necotate într-un loc de tranzacționare.

(9) Expunerile-suport nu pot include nicio poziție provenită dintr-o securitizare.

(10) Standardele de subscriere în temeiul cărora sunt inițiate expunerile-suport, precum și orice modificare semnificativă față de standardele anterioare, trebuie comunicate integral și fără întârzieri nejustificate investitorilor potențiali. Expunerile-suport trebuie să fie subscrise cu drept de regres deplin împotriva unui debitor care nu este o SSPE. Nicio parte terță nu poate fi implicată în deciziile de creditare sau de subscriere aferente expunerilor-suport. În cazul securitizărilor bazate pe contracte de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale, portofoliul de împrumuturi nu poate include împrumuturi comercializate și subscrise pe baza premisei că solicitantului împrumutului sau intermediarilor li s-a comunicat faptul că este posibil ca informațiile furnizate să nu fi fost verificate de către creditor. Evaluarea bonității debitorului trebuie să respecte cerințele prevăzute la legislația privind contractele de credit pentru consumatori și contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile sau, după caz, cerințele echivalente din țările terțe.

Inițiatorul sau creditorul inițial trebuie să dispună de cunoștințe de specialitate în ceia ce privește inițierea expunerilor similare celor securitizate.

(11) La momentul selectării, expunerile-suport nu pot include expuneri aflate în stare de nerambursare, conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate, și nici expuneri față de un debitor sau garant aflat în dificultate, dacă, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau creditorul inițial:

1) debitorul a fost declarat în stare de insolvabilitate sau o instanță i-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și irevocabil, un drept de executare ori daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate în ultimii trei ani anteriori inițierii, sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante în aceeași perioadă, cu excepția cazului în care:

a) o expunere-suport restructurată nu a înregistrat noi arierate de la data restructurării, care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data selecției expunerilor-suport; și

b) inițiatorul a furnizat informații explicite, conform art. 10 alin. (1) pct. 1) și pct. 5) lit. a), privind proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța acestora de la data restructurării;

2) debitorul figura, la data inițierii expunerii-suport, după caz, într-un registru public al persoanelor cu istoric negativ în materie de credite sau, în lipsa acestuia, într-un alt registru al creditelor disponibil inițiatorului ori creditorului inițial; sau

3) debitorul are o evaluare a creditului sau un punctaj de bonitate care indică un risc semnificativ mai mare de neplată comparativ cu expunerile similare deținute de inițiator și care nu sunt securitizate.

(12) La momentul includerii expunerilor-suport, debitorii trebuie să fi efectuat cel puțin o plată, cu excepția cazurilor în care:

a) securitizarea este o securitizare reînnoibilă, garantată cu expuneri achitate într-o singură tranșă sau cu scadență mai mică de un an, inclusiv, fără restricții, plățile lunare aferente creditelor reînnoibile; sau

b) expunerea reprezintă refinanțarea unei expuneri deja incluse în tranzacție.

(13) BNM și CNPF aprobă actele normative prin care se stabilesc precizări suplimentare privind expunerile-suport menționate la alin. (8), considerate omogene.

Articolul 25. Cerințe privind standardizarea

(1) Inițiatorul sau creditorul inițial are obligația de a îndeplini cerința de reținere a riscului conform art. 8.

(2) Riscul de rată a dobânzii și riscul valutar generate de securitizare, precum și posibilele efecte ale acestora asupra plăților către inițiator și investitori, trebuie descrise în documentația tranzacției. Aceste riscuri se atenuează corespunzător, iar orice măsuri luate în acest sens, se publică. Orice garanție reală care acoperă obligațiile investitorului prevăzute în contractul de protecție a creditului trebuie să fie denominată în aceeași monedă în care este denominată plata pentru protecția creditului. În cazul securitizărilor realizate prin intermediul unei SSPE, valoarea pasivelor SSPE corespunzătoare plăților de dobânzi către investitori nu poate depăși, la fiecare dată de plată, valoarea veniturilor încasate de SSPE de la inițiator și din contractele de garanție reală. Portofoliul de expuneri-suport nu poate include instrumente derivate, cu excepția cazului în care acestea au ca scop acoperirea riscului de rată a dobânzii sau a riscului valutar al expunerilor-suport. Aceste instrumente derivate trebuie subscrise și documentate conform standardelor comune aplicabile în domeniul finanțelor internaționale.

(3) Plățile dobânzilor de referință aferente tranzacției se bazează pe:

a) ratele dobânzilor utilizate în mod curent pe piață sau pe rate sectoriale general acceptate, care reflectă costurile finanțării și nu implică formule sau instrumente derivate complexe;

b) venitul generat de garanția reală care garantează obligațiile investitorului prevăzute în contractul de protecție. Plățile dobânzilor de referință aferente expunerilor-suport se bazează pe ratele dobânzilor utilizate în mod curent pe piață sau pe rate sectoriale general acceptate, care reflectă costurile finanțării și nu implică formule sau instrumente derivate complexe.

(4) În cazul producerii unui eveniment care determină executarea în ceia ce-l privește pe inițiator, investitorul este autorizat să ia măsuri de executare. În cazul securitizărilor realizate prin intermediul unei SSPE, atunci când se emite un aviz de executare sau de reziliere a contractului de protecție a creditului, în SSPE nu poate fi imobilizată nicio sumă de lichidități mai mari decât cele necesare pentru:

a) asigurarea funcționării operaționale a SSPE respective;

b) efectuarea plăților de protecție pentru expunerile-suport în stare de nerambursare aflate în proces de restructurare a datoriilor la momentul rezilierii; sau

c) rambursarea structurată a investitorilor conform clauzelor contractuale ale securitizării.

(5) Pierderile se alocă deținătorilor de poziții din securitizare conform ordinii rangurilor de prioritate a tranșelor, începând cu tranșa cea mai subordonată. Amortizarea secvențială se aplică tuturor tranșelor pentru determinarea cuantumului neachitat al tranșelor la fiecare dată de plată, începând cu tranșa de rang superior. Prin derogare, tranzacțiile care prevăd o ordine de prioritate nesecvențială a plăților trebuie să includă factori declanșatori legați de performanța expunerilor-suport, care duc la transformarea amortizării în plăți secvențiale conform ordinii rangului de prioritate. Acești factori declanșatori legați de performanță, includ cel puțin:

a) creșterea cuantumului cumulat al expunerilor aflate în stare de nerambursare sau a pierderilor cumulate peste un procentaj stabilit din cuantumul restant al portofoliului-suport;

b) un factor declanșator suplimentar cu caracter retrospectiv; precum, și

c) un factor declanșator cu caracter prospectiv.

Pe măsură ce tranșele se amortizează, investitorilor li se rambursează garanțiile reale într-un cuantum egal cu valoarea amortizării tranșelor respective, cu condiția ca investitorii să fi garantat tranșele respective cu garanții reale.

În cazul producerii unui eveniment de credit de tipul celor prevăzute la art. 27 referitor la expunerile-suport, iar restructurarea datoriilor aferente acestora nu a fost finalizată, valoarea protecției creditului rămasă la orice dată de plată trebuie să fie cel puțin echivalentă cu valoarea nominală neachitată a expunerilor-suport respective, diminuată cu valoarea plăților intermediare efectuate în legătură cu respectivele expuneri-suport.

(6) Documentele tranzacției trebuie să prevadă dispoziții adecvate privind amortizarea anticipată sau factori declanșatori ai încetării perioadei de reînnoire, în cazul securitizărilor reînnoibile, incluzând cel puțin:

a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport sub un prag prestabilit;

b) creșterea pierderilor peste un prag prestabilit;

c) incapacitatea de a iniția suficiente expuneri-suport noi, corespunzătoare nivelului prestabilit de calitate a creditului, într-o perioadă determinată.

(7) Documentele tranzacției trebuie să specifice în mod clar:

a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile societății de administrare, ale mandatarului, ale altor furnizori de servicii auxiliare, după caz, și ale agentului terț de verificare, prevăzut la art. 27 alin. (4);

b) dispozițiile care asigură înlocuirea societății de administrare, a mandatarului, a altor furnizori de servicii auxiliare sau a agentului terț de verificare prevăzut la art. 27 alin. (4), în cazul în care oricare dintre respectivei furnizori de servicii intră în stare de nerambursare sau insolvabilitate, și dacă aceștea, sunt alții decât inițiatorul, într-un mod care să nu ducă la încetarea furnizării serviciilor respective;

c) procedurile de administrare aplicabile expunerilor-suport la data încheierii tranzacției și ulterior, precum și condițiile în care procedurile respective pot fi modificate;

d) standardele de administrare pe care societatea de administrare este obligată să le respecte în procesul de administrare a expunerilor-suport pe întreaga durată a securitizării.

(8) Societatea de administrare trebuie să dețină cunoștințe de specialitate privind administrarea expunerilor similare celor securitizate și să dispună de politici, proceduri și controale documentate și adecvate pentru gestionarea riscurilor aferente. Societatea de administrare aplică proceduri de administrare a expunerilor-suport, cel puțin la fel de stricte ca cele utilizate de inițiator pentru expuneri similare care nu sunt securitizate.

(9) Inițiatorul are obligația de a păstra un registru de referințe actualizat, care să permită identificarea expunerilor-suport în orice moment. Registrul trebuie să conțină:

a) debitorii de referință;

b) obligațiile de referință din care decurg expunerile-suport;

c) pentru fiecare expunere-suport, valoarea nominală protejată și neachitată.

(10) Documentele tranzacției trebuie să includă dispoziții clare care să faciliteze soluționarea în timp util a conflictelor dintre diferitele clase de investitori. În cazul unei securitizări realizate prin intermediul unei SSPE, drepturile de vot trebuie definite și alocate în mod clar deținătorilor de titluri, iar responsabilitățile mandatarului și ale altor entități care au sarcini de fiducie față de investitori trebuie identificate în mod clar.

(11) BNM și CNPF aprobă actele normative privind definirea și, după caz, calibrarea factorilor declanșatori legați de performanță.

Articolul 26. Cerințe privind transparența

(1) Inițiatorul are obligația de a pune la dispoziția investitorilor potențiali, anterior stabilirii prețurilor, datele istorice statice și dinamice privind starea de nerambursare și pierderea de performanță, precum datele referitoare la incidentele de plată și starea de nerambursare, aferente expunerilor care sunt în mare măsură similare celor securitizate, precum și sursele acestor date și baza pe care se pretinde similaritatea. Aceste date trebuie să acopere o perioadă de cel puțin cinci ani.

(2) Înainte de încheierea tranzacției, un eșantion de expuneri-suport se supune unei verificări externe efectuate de o entitate independentă și adecvată, inclusiv pentru a confirma eligibilitatea expunerilor-suport în vederea protecției creditului prevăzute în contractul de protecție a creditului.

(3) Inițiatorul are obligația de a pune la dispoziția investitorilor potențiali, anterior stabilirii prețurilor securitizării, un model de fluxuri de numerar ale pasivelor, care să reflecte cu precizie relația contractuală dintre expunerile-suport și plățile ce circulă între inițiator, investitori, alte părți terțe și, după caz, SSPE. După stabilirea prețurilor, modelul respectiv se pune la dispoziția investitorilor în permanență și la dispoziția investitorilor potențiali, la cerere.

(4) În cazul securitizărilor în care expunerile-suport sunt contracte de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale, credite auto sau

contracte de leasing auto, inițiatorul publică informațiile disponibile privind performanța de mediu a activelor finanțate prin respectivele împrumuturi sau contracte, ca parte a informațiilor divulgate conform art. 10 alin. (1) pct. 1). Inițiatorii pot publica informațiile disponibile privind principalele efecte negative ale activelor finanțate prin expunerile-suport asupra factorilor de durabilitate.

(5) Inițiatorul este responsabil de respectarea prevederilor art. 10. Informațiile cerute la art. 10 alin. (1) pct. 1) se pun la dispoziția investitorilor potențiali anterior stabilirii prețurilor, la cerere. Informațiile cerute la art. 10 alin. (1) pct. 2) – 4) se pun la dispoziție anterior stabilirii prețurilor, cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială. Documentele finale trebuie puse la dispoziția investitorilor în termen de cel mult 15 zile de la încheierea tranzacției.

(6) BNM și CNPF aprobă actele normative privind conținutul, metodologiile și prezentarea informațiilor menționate la alin. (4), referitoare la indicatorii de durabilitate privind efectele negative asupra climei, mediului, aspectelor sociale și de guvernanță.

Articolul 27. Cerințe privind contractul de protecție a creditului, agentul terț de verificare și marja sintetică în exces

(1) Contractul de protecție a creditului, în cazul transferului riscului prin utilizarea garanțiilor, precum și în cazul transferului riscului prin utilizarea instrumentelor derivate de credit trebuie să acopere cel puțin evenimentele de credit prevăzute în actele normative ale BNM privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și cerințele de capital.

Toate evenimentele de credit trebuie documentate.

Măsurile de restructurare, în sensul actelor normative ale BNM privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și cerințele de capital, aplicate expunerilor-suport, nu împiedică declanșarea evenimentelor de credit eligibile.

(2) Plata pentru protecția creditului, în urma producerii unui eveniment de credit, se calculează pe baza pierderilor efectiv realizate de inițiator sau creditorul inițial, conform politicilor și procedurilor standard de recuperare aplicabile tipurilor de expuneri relevante și înregistrate în situațiile financiare la momentul plății. Plata finală pentru protecția creditului se efectuează într-un termen specificat după finalizarea restructurării datoriilor pentru expunerea-suport relevantă, dacă aceasta are loc înainte de scadența legală sau de rezilierea anticipată a contractului de protecție a creditului.

În termen de cel mult șase luni de la producerea unui eveniment de credit, se efectuează o plată intermediară pentru protecția creditului, dacă procesul de restructurare a datoriilor nu a fost finalizat până la sfârșitul respectivei perioade de șase luni.

Plata intermediară pentru protecția creditului este cel puțin egală cu cea mai mare dintre următoarele valori:

a) cuantumul pierderilor așteptate, echivalent cu deprecierea înregistrată de inițiator în situațiile financiare, conform cadrului contabil aplicabil la momentul efectuării plății intermediare, plecând de la premisa că contractul de protecție a creditului nu există și nu acoperă nicio pierdere;

b) după caz, cuantumul pierderilor așteptate stabilit conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit potrivit abordării bazate pe modele interne de rating.

În cazul în care se efectuează o plată intermediară pentru protecția creditului, plata finală pentru protecția creditului se efectuează pentru a ajusta decontarea intermediară a pierderilor în funcție de pierderile realizate efectiv.

Metoda de calcul a plăților intermediare și a plății finale trebuie prevăzută expres în contractul de protecție a creditului.

Plata pentru protecția creditului este proporțională cu partea din valoarea nominală neachitată a expunerii-suport acoperite de contractul de protecție a creditului.

Dreptul inițiatorului de a primi plata pentru protecția creditului este executoriu. Cuantumurile datorate de investitori, în temeul contractului de protecție a creditului, sunt clar prevăzute, limitate și calculabile în orice circumstanță. Contractul de protecție a creditului trebuie să stipuleze explicit situațiile în care investitorii sunt obligați să efectueze plăți. Agentul terț de verificare, prevăzut la alin. (4), verifică existența acestor circumstanțe.

Valoarea plății pentru protecția creditului se calculează la nivelul fiecărei expuneri-suport pentru care s-a produs un eveniment de credit.

(3) Contractul de protecție a creditului prevede perioada maximă de prelungire aplicabilă restructurării datoriilor pentru expunerile-suport afectate de un eveniment de credit, dar care nu au fost soluționate la scadența legală sau la rezoluțiunea anticipată a contractului. Această perioadă nu poate depăși doi ani. Până la expirarea acestei perioade, se efectuează plata finală pentru protecția creditului, pe baza estimării finale a pierderii de către inițiator, care trebuie înregistrată de inițiator în situațiile sale financiare la momentul respectiv, plecând de la premisa că contractul de protecție a creditului nu există și nu acoperă nicio pierdere.

În cazul rezoluțiunii contractului, restructurarea datoriilor continuă pentru evenimentele de credit nesoluționate produse anterior rezoluțiunii, conform procedurilor aplicabile descrise în prezentul alineat.

Primele de protecție a creditului datorate conform contractului de protecție a creditului sunt condiționate de valoarea nominală restantă a expunerilor securitizate performante la momentul plății și reflectă riscul tranșei protejate. Acest contract nu poate prevedea prime garantate, plăți în avans ale primelor, mecanisme de rabat sau alte mecanisme care ar putea evita sau reduce alocarea pierderilor către investitori ori returna inițiatorului o parte din primele plătite după scadența tranzacției.

Plata în avans a primelor este permisă doar în cazul respectării Legii nr. 139/2012 cu privire la ajutorul de stat. Această plată este admisă cu condiția ca schema de garantare respectivă să fie reglementată expres prin acte normative ale BNM, iar aceeași schemă să beneficieze de contragaranția statului sau a unei entități eligibile stabilite prin actele normative ale BNM privind tehnicile de diminuare a riscului de credit.

Documentele aferente tranzacției descriu modul de calcul al primelor de protecție a creditului și, eventualele cupoanelor ale instrumentelor financiare, dacă există, pentru fiecare dată de plată pe durata securitizării.

Drepturile investitorilor de a primi primele de protecție a creditului sunt executorii.

(4) Inițiatorul are obligația de a desemna un agent terț de verificare înainte de data încheierii tranzacției. Pentru fiecare expunere-suport pentru care se notifică un eveniment de credit, agentul terț de verificare verifică cumulativ cel puțin următoarele elemente:

a) faptul că evenimentul de credit notificat este un eveniment de credit de tipul celor specificate în clauzele contractului de protecție a creditului;

b) faptul că expunerea-suport a fost inclusă în portofoliul de referință la momentul producerii evenimentului de credit în cauză;

c) faptul că expunerea-suport îndeplinea criteriile de eligibilitate la momentul includerii sale în portofoliul de referință;

d) atunci când o expunere-suport a fost adăugată la securitizare ca urmare a unei reconstituiri, faptul că această reconstituire respecta condițiile de reconstituire;

e) faptul că valoarea finală a pierderii este conformă cu pierderile înregistrate de inițiator în contul de profit și pierdere;

f) faptul că, la efectuarea plății finale pentru protecția creditului, pierderile aferente expunerilor-suport au fost alocate corect investitorilor.

Agentul terț de verificare trebuie să fie independent de inițiator, investitori și, după caz, de SSPE, și să accepte desemnarea sa până la data încheierii tranzacției. Verificarea poate fi efectuată pe bază de eșantioane, însă investitorii au dreptul de a solicita verificarea eligibilității oricărei expuneri-suport specifice. Inițiatorul are obligația de a include în documentele tranzacției angajamentul de a furniza agentului terț de verificare toate informațiile necesare pentru verificarea cerințelor prevăzute la prezentul alineat.

(5) Inițiatorul nu poate rezilia tranzacția înainte de scadența prevăzută, decât ca urmare a unuia dintre următoarele evenimente:

1) insolvabilitatea investitorului;

2) neplata de către investitor a cuantumurilor datorate conform contractului de protecție a creditului sau încălcarea de către acesta a unei obligații semnificative prevăzute în documentele aferente tranzacției;

3) producerea unor evenimente de reglementare relevante, inclusiv:

a) modificări semnificative în legislație, modificări relevante ale interpretărilor oficiale ale legislației respective, publicate de autoritățile competente, ori modificări semnificative privind impozitarea sau tratamentul contabil al tranzacției, care afectează negativ eficiența economică a acesteia, comparativ cu situația anticipată la momentul inițierii tranzacției și care nu puteau fi prevăzute rezonabil la momentul respectiv;

b) constatarea de către autoritatea competentă că inițiatorul sau o entitate afiliată acestuia nu este autorizată sau nu mai este autorizată să recunoască un transfer semnificativ al riscului de credit conform actelor normative ale BNM privind tratamentul prudențial al securitizărilor;

4) exercitarea unei opțiuni de stingere a tranzacției la un anumit moment în timp (time call), dacă perioada scursă de la data încheierii tranzacției este egală sau mai mare decât durata de viață medie ponderată a portofoliului de referință inițial la data încheierii tranzacției;

5) exercitarea unei opțiuni de solicitare a stingerii securitizării, conform actelor normative ale BNM privind tratamentul prudențial al securitizărilor;

6) în cazul protecției nefinanțate a creditului, investitorul nu mai îndeplinește cerințele pentru a fi calificat drept furnizor de protecție eligibil conform alin. (8).

Documentele aferente tranzacției trebuie să prevadă explicit dacă sunt incluse drepturile de exercitare a opțiunilor de stingere, menționate la pct. 4) și 5), precum și modul de structurare a acestora.

În sensul pct. 4), opțiunea de stingere la un anumit moment în timp nu poate fi structurată astfel încât să evite alocarea pierderilor pozițiilor care beneficiază de îmbunătățirea calității creditului sau altor poziții deținute de investitori și nici nu poate fi structurată întru-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului.

În cazul exercitării opțiunii de stingere la un anumit moment în timp, inițiatorul are obligația de a informa autoritățile competente cu privire la modul în care sunt respectate cerințele prevăzute în prezentul alineat, inclusiv prin justificarea utilizării opțiunii și prezentarea unei situații plauzibile care să demonstreze că aceasta nu a fost exercitată din cauza deteriorării calității activelor-suport.

În cazul protecției finanțate a creditului, la rezilierea contractului de protecți a creditului, garanțiile reale se restituie investitorilor conform ordinii rangurilor de prioritate a tranșelor, în conformitate cu dispozițiile legale relevante în materie de insolvabilitate, aplicabile inițiatorului.

(6) Investitorii nu pot rezilia tranzacția înainte de scadența prevăzută, decât în cazul neplății primei de protecție a creditului sau al încălcării semnificative de către inițiator a obligațiilor contractuale prevăzute în documentele aferente tranzacției.

(7) Inițiatorul poate angaja o marjă sintetică în exces, disponibilă ca facilitate de îmbunătățire a calității creditului pentru investitori, numai dacă sunt respectate cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea marjei sintetice în exces pe care inițiatorul se angajează să o utilizeze ca facilitate de îmbunătățire a calității creditului în fiecare perioadă de plată este prevăzută expres în documentele aferente tranzacției și exprimată ca procent fix din soldul total al portofoliului la începutul perioadei de plată relevante (marjă sintetică în exces fixă);

b) marja sintetică în exces neutilizată pentru acoperirea pierderilor de credit înregistrate în cursul fiecărei perioade de plată se restituie inițiatorului;

c) pentru inițiatorii care aplică abordarea bazată pe modele interne de rating (IRB), conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cuantumul total angajat anual nu poate depăși cuantumul pierderilor așteptate reglementate pentru toate expunerile-suport aferente anului respectiv, calculate conform actelor normative

ale BNM privind tratamentul riscului de credit potrivit abordării bazate pe modele interne de rating;

d) pentru inițiatorii care nu aplică abordarea bazată pe modele interne de rating, menționată în actele normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, modul de calcul al pierderilor așteptate pe o perioadă de un an aferente portofoliului-suport trebuie stabilit clar în documentele aferente tranzacției;

e) documentele aferente tranzacției trebuie să prevadă explicit condițiile menționate la prezentul alineat.

(8) Contractul de protecție a creditului îmbrăcă una dintre următoarele forme:

a) o garanție care respectă cerințele, prevăzute în actele normative ale BNM privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit, prin intermediul căreia riscul de credit este transferat către una dintre entitățile prevăzute în aceste acte normative, cu condiția ca expunerile față de investitor să se califice pentru o pondere de risc de 0% conform acestora;

b) o garanție care respectă cerințele prevăzute în actele normative ale BNM privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și care beneficiază de contragaranția uneia dintre entitățile menționate la lit. a); sau

c) o altă formă de protecție a creditului, sub forma unei garanții, a unui instrument derivat de credit sau a unui instrument de tip credit linked note, care respectă cerințele prevăzute de actele normative ale BNM privind tratamentul prudențial al securitizărilor, cu condiția ca obligațiile investitorului să fie garantate cu garanții reale conforme cu cerințele prevăzute la alin. (9) și (10).

(9) Protecția creditului prevăzută la alin. (8) lit. c) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) dreptul inițiatorului de a utiliza garanția reală pentru acoperirea obligațiilor investitorilor în materie de plată a protecției este executoriu, acest caracter fiind asigurat prin contracte adecvate de garanție reală;

b) dreptul investitorilor de a restitui orice garanție reală neutilizată pentru onorarea plăților de protecție, în cazul lichidării securitizării sau pe măsura amortizării tranșelor, este executoriu;

c) în cazul în care garanția reală este investită în titluri de valoare, documentele aferente tranzacției trebuie să stabilească criteriile de eligibilitate și regimul de custodie pentru aceste titluri.

Documentele tranzacției trebuie să precizeze dacă investitorii rămân expuși la riscul de credit al inițiatorului.

Inițiatorul are obligația de a obține o opinie juridică de specialitate care să confirme caracterul executoriu al protecției creditului în toate jurisdicțiile relevante. Acestea se determină în funcție de legea aplicabilă contractului de protecție a creditului și garanțiilor aferente, jurisdicția în care este stabilit furnizorul protecției creditului, locul situării activelor constituite drept garanție, precum și jurisdicțiile în care poate fi necesară executarea obligațiilor aferente protecției creditului. Jurisdicțiile relevante reprezintă Republica Moldova, în cazul în care debitorul are domiciliul sau sediul în Republica Moldova ori activele

care asigură expunerile-suport sunt situate pe teritoriul acesteia, precum și statul străin a cărui lege guvernează contractul de protecție a creditului.

(10) În cazul acordării unei protecții a creditului conform alin. (8) lit. c), inițiatorul și investitorul trebuie să recurgă la garanții reale de înaltă calitate, încadrate în una dintre următoarele categorii:

1) garanții reale sub formă de titluri de datorie cu pondere de risc de 0%, conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit, potrivit abordării standardizate, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții.

a) titlurile de datorie respective au o scadență reziduală maximă de trei luni, care nu depășește perioada rămasă până la următoarea dată de plată;

b) titlurile de datorie respective pot fi răscumpărate în numerar, cu o valoare egală cu soldul tranșei protejate;

c) titlurile de datorie respective sunt deținute de un depozitar independent de inițiator și de investitori;

2) garanții reale sub formă de numerar, deținute la o instituție de credit terță cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 sau superior, conform corespondenței prevăzute în actele normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate.

Sub rezerva consimțământului explicit al investitorului exprimat în documentele finale ale tranzacției, după efectuarea obligației de diligență conform art. 7 și evaluarea expunerii la riscul de credit al contrapărții, inițiatorul poate recurge la garanții reale sub formă de numerar în depozit la inițiator sau la entități afiliate acestuia, dacă acestea îndeplinesc cerința de calitate a creditului de nivel cel puțin 2, conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate.

(11) Autoritatea competentă care supraveghează inițiatorul în conformitate cu art. 30 alin. (4) sau (5), după consultarea celeilalte autorități competente, poate permite constituirea de garanții reale sub formă de numerar în depozit la inițiator sau la una din entitățile afiliate acestuia, dacă acestea îndeplinesc cerința de calitate a creditului de nivel 3 sau superior, conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate, cu condiția să poată fi dovedite dificultăți pe piață sau probleme semnificative de concentrare, generate de aplicarea cerinței de calitate a creditului, de nivel cel puțin 2, menționată în prezentul alineat.

(12) Dacă instituția de credit terță sau inițiatorul ori entitățile afiliate acestuia nu mai îndeplinesc nivelul minim de calitate a creditului, garanțiile reale trebuie transferate, în termen de nouă luni, către o instituție de credit terță cu nivel de calitate a creditului de cel puțin 3 sau superior, conform actelor normative ale BNM privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit potrivit abordării standardizate, ori investite în titluri de valoare care respectă cerințele prevăzute la pct. 1).

(13) Cerințele prevăzute la prezentul alineat se consideră îndeplinite și în cazul investițiilor în instrumente de tip credit linked note emise de inițiator, conform prevederilor actelor normative ale BNM privind tehnicile de diminuare a riscului de credit pentru instituțiile de credit.

(14) BNM monitorizează aplicarea practicilor de garantare prevăzute la prezentul articol, acordând o atenție deosebită riscului de credit al contrapărții și altor riscuri economice și financiare suportate de investitori ca urmare a acestor practici de garantare.

SECȚIUNEA a 4-a
Notificarea securitizărilor STS

Articolul 28. Cerințele pentru notificarea securitizărilor STS

(1) Inițiatorii și sponsorii transmit împreună către CNPF o notificare, conform modelului prevăzut la alin. (7), atunci când o securitizare îndeplinește cerințele prevăzute la art. 15-18, art. 19-22 sau art. 23-27 (în continuare - „notificarea STS"). În cazul unui program ABCP, responsabilitatea notificării revine exclusiv sponsorului, atât pentru programul respectiv, cât și pentru tranzacțiile ABCP care respectă art. 20. În cazul unei securitizări sintetice, responsabilitatea notificării revine exclusiv inițiatorului.

Notificarea STS trebuie să includă o explicație din partea inițiatorului și a sponsorului privind modul în care au fost respectate criteriile STS prevăzute la art. 16-18, art. 20-22 sau art. 24-27.

CNPF publică notificarea STS pe pagina sa oficială, conform alin. (5). Inițiatorii și sponsorii securitizării informează autoritățile competente cu privire la notificarea STS și de a desemna unul dintre ei ca punct de contact principal pentru investitori și autoritățile competente.

(2) Inițiatorul, sponsorul sau SSPE poate apela la serviciile unei părți terțe autorizate conform art. 29, pentru a evalua dacă securitizarea respectă cerințele prevăzute la art. 15-18, art. 19-22 sau art. 23-27. Utilizarea serviciilor unei astfel de părți terțe nu trebuie să afecteze în niciun caz răspunderea inițiatorului, a sponsorului sau SSPE ce le revine conform prezentei legi și nu afectează obligațiile investitorilor instituționali prevăzute la art. 7.

În cazul utilizării serviciilor unei părți terțe autorizate conform art. 29, notificarea STS include o declarație prin care se confirmă respectarea criteriilor STS de către respectiva parte terță. Notificarea conține, de asemenea, numele părții terțe autorizate, sediul acesteia și denumirea autorității competente care a emis autorizația.

(3) În cazul în care inițiatorul sau creditorul inițial nu este instituția de credit sau firma de investiții, și este stabilit în Republica Moldova, notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de:

a) confirmarea inițiatorului sau a creditorului inițial că activitatea de acordare a creditelor se desfășoară pe baza unor criterii solide și bine definite, prin procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor, și că acesta a instituit sisteme eficiente pentru aplicarea acestor procese, conform art. 12 din prezenta lege; și

b) o declarație din partea inițiatorului sau a creditorului inițial privind faptul că elementele menționate la lit. a) fac sau nu obiectul supravegherii.

(4) Inițiatorul și, după caz, sponsorul transmite de îndată către CNPF o notificare atunci când securitizarea nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la art. 15-18, art. 19-22 sau art. 23-27.

(5) CNPF menține pe site-ul său web oficial o listă a tuturor securitizărilor notificate CNPF și desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova sau ai căror inițiatori ori sponsori sunt stabiliți în Republica Moldova, care cuprinde:

a) securitizările pentru care inițiatorii și sponsorii au notificat îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 15-18, art. 19-22 sau art. 23-27; și

b) alte securitizări, notificate în condițiile alin. (6).

CNPF înscrie pe listă fiecare securitizare notificată, indiferent de categoria prevăzută la lit. a) sau b), în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii notificării, și actualizează lista în termen de 3 zile lucrătoare de la data când securitizarea nu mai este considerată STS, fie în urma unei decizii a autorităților competente, fie în urma notificării inițiatorului sau sponsorului. În cazul aplicării sancțiunilor administrative conform art. 32, BNM notifică CNPF în termen de 3 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de aplicare a sancțiunii,, iar CNPF indică pe listă faptul că securitizarea respectivă a fost sancționată administrativ în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii notificării. (6) Inițiatorul, sponsorul sau SSPE al unei securitizări care nu este notificată în condițiile alin. (5) lit. a) notifică CNPF, în termen de 15 zile de la data încheierii tranzacției, cel puțin: denumirea și datele de identificare ale inițiatorului, sponsorului și SSPE; tipul expunerilor-suport; valoarea nominală agregată a expunerilor-suport la data transferului; numărul și valoarea nominală a tranșelor emise.

(7) CNPF și BNM aprobă actele normative în care se precizează informațiile pe care inițiatorul, sponsorul și SSPE sunt obligați să le furnizeze pentru a-și îndeplini obligațiile menționate la alin. (1) și (6).

(8) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei legi, CNPF și BNM aprobă actele normative pentru a stabili modelele care urmează să fie utilizate pentru furnizarea informațiilor menționate la alin. (7).

Articolul 29. Partea terță care verifică respectarea criteriilor STS

(1) Partea terță prevăzută la art. 28 alin. (2) este autorizată de CNPF sau de BNM, în funcție de autoritatea care supraveghează entitatea care recurge la serviciile ei potrivit art. 30, în conformitate cu art. 31 alin. (1) lit. p) și alin. (2) lit. h), pentru a evalua respectarea criteriilor STS prevăzute la art. 15-18, art. 19-22 sau art. 23-27. Autorizația se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) partea terță percepe inițiatorilor, sponsorilor sau SSPE-urilor implicate în securitizările evaluate doar taxe nediscriminatorii, bazate pe costuri, fără diferențieri în funcție de sau corelate cu rezultatele evaluării sale;

b) partea terță nu este o instituție de credit, o societate de asigurare/asigurător sau o firmă de investiții și nici agenție de rating de credit, iar alte activități desfășurate nu compromit independența sau integritatea evaluării;

c) partea terță nu oferă inițiatorului, sponsorului sau SSPE, nico formă de servicii de consultanță, audit sau echivalente pentru securitizările evaluate;

d) membrii organului de conducere al părții terțe dețin calificări, cunoștințe și experiență profesională adecvate, au reputație bună și integritate, conform actelor normative ale CNPF;

e) organul de conducere al părții terțe include administratori independenți în proporție de cel puțin o treime din numărul total al membrilor săi, dar nu mai

puțin de doi. În cazul în care aplicarea proporției de o treime nu rezultă într-un număr întreg, numărul administratorilor independenți se rotunjește în sus până la următorul număr întreg;

f) partea terță instituie, menține și aplică un sistem de control intern eficace pentru identificarea și prevenirea conflictelor de interese, asigurând independența evaluării STS. Conflictele identificate se elimină sau se diminuează și se dezvăluie fără întârziere. Politicile și procedurile se monitorizează și se revizuiesc periodic pentru a evalua eficacitatea și necesitatea actualizării; și

g) partea terță demonstrează că dispune de garanții operaționale și procese interne corespunzătoare pentru evaluarea respectării criteriilor STS.

(2) Cererea de autorizare se depune la autoritatea competentă, însoțită de documentele și informațiile stabilite prin actul normativ prevăzut la alin. (6). Autoritatea competentă examinează cererea și adoptă decizia de autorizare sau de refuz în termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii cererii complete. Dacă cererea este incompletă, autoritatea competentă solicită completarea în termen de 10 zile lucrătoare, iar termenul de examinare se suspendă pe această perioadă. Decizia motivată se comunică solicitantului în termen de 3 zile lucrătoare de la adoptare. Refuzul se motivează numai prin neîndeplinirea condițiilor de la alin. (1) sau prin necompletarea cererii în termenul stabilit. Decizia privind refuzul acordării autorizației poate fi contestată în condițiile Legii nr. 192/1998.

(3) Partea terță autorizată conform alin. (1) are obligația de a informa fără întârziere autoritatea competentă despre orice modificări semnificative ale informațiilor furnizate sau despre alte modificări care ar putea afecta evaluarea autorității competente.

(4) Autoritatea competentă retrage autorizația dacă:

a) partea terță nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alin. (1) și nu remediază situația în termenul stabilit de autoritatea competentă, care nu poate depăși 30 de zile calendaristice;

b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau înșelătoare;

c) partea terță a încălcat în mod repetat sau grav obligațiile privind evaluarea criteriilor STS, afectând independența sau fiabilitatea evaluării.

Înainte de retragere, autoritatea competentă informează partea terță despre motivele avute în vedere și îi acordă un termen de 10 zile lucrătoare pentru a prezenta obiecții. Decizia de retragere se motivează, se comunică părții terțe în termen de 3 zile lucrătoare de la adoptare și poate fi contestată în condițiile Legii nr. 192/1998.(5) Autoritatea competentă indicată la art. 30, în limita competențelor sale, poate percepe părții terțe autorizate indicate la alin. (1), taxe bazate pe costuri, pentru acoperirea cheltuielilor aferente evaluării cererilor de autorizare și monitorizării ulterioare a respectării condițiilor prevăzute la alin. (1).

(6) CNPF aprobă actele normative care stabilesc informațiile ce trebuie furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a unei părți terțe conform alin. (1).

CAPITOLUL IV
SUPRAVEGHEREA

Articolul 30. Desemnarea autorităților competente

(1) CNPF și BNM sunt autoritățile competente în sensul alin.(2)-(6) (denumite în comun - autorități competente), ce aplică prevederile prezentei legi, prin exercitarea competențelor prevăzute în aceasta și celor stabilite prin Legea nr. 192/1998, și respectiv, Legea nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei (în continuare – Legea nr. 548/1995).

(2) CNPF este considerată autoritate competentă abilitată cu supravegherea respectării prevederilor prezentei legi, în condițiile alin. (4), în raport cu firmele de investiții, societățile de administrare a fondurilor de investiții alternative, OPCVM, societățile de administrare a OPCVM, fondurile de pensii ocupaționale.

(3) BNM este considerată autoritate competentă abilitată de supravegherea respectării prevederilor prezentei legi, în condițiile alin. (5), în raport cu instituțiile de credit, societățile de asigurare și/sau reasigurare/asigurător și/sau reasigurător, organizațiile de creditare nebancară.

(4) CNPF este autoritate competentă, care supraveghează respectarea:

1) art. 3 - 7 în raport cu entitățile prevăzute la alin. (2);

2) art. 8 - 13 de către:

a) SSPE-uri;

b) inițiatori și creditori inițiali, în cazul în care aceștia sunt entități aflate sub supravegherea CNPF, prevăzute la alin. (2);

3) art.14-29 de către:

a) SSPE-uri;

b) sponsori și inițiatori, în cazul în care aceștia sunt entități aflate sub supravegherea CNPF, prevăzute la alin. (2);

c) partea terță, în cazul în care entitatea care recurge la serviciile unei părți terțe potrivit art. 28 alin. (2) este o entitate care intră sub supravegherea CNPF, prevăzută la alin. (2).

(5) BNM este autoritate competentă, care supraveghează respectarea:

a) art. 4 - 7 în raport cu entitățile nominalizate la alin. (3);

b) art. 8-13, în ceea ce priveşte sponsorii care sunt instituții de credit;

c) art. 8-13, pentru iniţiatori şi creditori iniţiali, în cazul în care aceştia sunt entități aflate sub supravegherea BNM, prevăzute la alin. (3);

d) art. 14-29 de către inițiatori, sponsori și SSPE-uri, în cazul în care aceștia sunt entități aflate sub supravegherea BNM, prevăzute la alin. (3).

(6) Alin. (4) pct. 3) și alin. (5) lit. d) nu se aplică în cazul acelor entități care doar vând expuneri în cadrul unui program ABCP sau al unei alte tranzacții sau scheme de securitizare și care nu inițiază expuneri în mod activ în scopul principal al securitizării lor periodice. În acest caz, inițiatorul sau sponsorul verifică dacă entitățile respective îndeplinesc obligațiile relevante prevăzute la art. 14-29.

Articolul 31. Competențele autorităților competente

(1) Fără a aduce atingere competenţelor stabilite prin legislaţia specifică aplicabilă sectoarelor supravegheate de către CNPF, care se aplică în mod corespunzător, CNPF are următoarele competenţe:

a) de a avea acces la orice document sau informaţie necesară pentru îndeplinirea atribuţiilor sale prevăzute de prezenta lege**,** deţinute de orice persoană, respectiv de a primi sau de a face o copie a acestora;

b) de a solicita oricărei persoane să furnizeze informaţii necesare pentru îndeplinirea atribuţiilor sale prevăzute de prezenta lege şi, în cazul în care este necesar, de a convoca şi audia orice persoană în acest scop**;**

c) de a desfăşura controale/investigaţii sau inspecţii la sediul entităţilor supravegheate, iar în cazul persoanelor fizice - cu sprijinul organelor competente pentru exercitarea acestui drept;

d) de a sesiza instanțele de judecată competente în vederea dispunerii unor măsuri asigurătorii, precum indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a activelor entităţilor pentru care CNPF este autoritate competentă potrivit art. 30;

e) de a dispune interzicerea temporară sau permanentă a exercitării activităţilor reglementate de prezenta lege, prestate de către entităţile pentru care CNPF este autoritate competentă potrivit art. 30;

f) de a solicita furnizarea de informaţii auditorilor financiari și firmelor de audit al entităţilor, pentru care CNPF este autoritate competentă potrivit art. 30;

g) de a sesiza organele de urmărire penală;

h) de a solicita auditorilor financiari și firmelor de audit sau experţilor să efectueze verificări sau investigaţii cu privire la activităţile reglementate de prezenta lege, desfăşurate de entităţile pentru care CNPF este autoritate competentă potrivit art. 30;

i) de a impune încetarea temporară sau permanentă a oricărei practici sau a oricărui comportament pe care îl consideră contrar dispoziţiilor prezentei legi şi de a institui măsuri prin care să prevină repetarea practicii sau a comportamentului în cauză;

j) de a dispune orice tip de măsură, în conformitate cu prevederile prezentei legi şi ale Legii nr.192/1998, pe care o consideră necesară pentru a se asigura că entităţile pentru care este autoritate competentă potrivit art. 30, care desfăşoară activităţi sau care efectuează operaţiuni reglementate de prezenta lege, continuă să respecte prevederile acesteia;

k) de a suspenda sau de a solicita administratorului locului de tranzacţionare suspendarea de la tranzacţionare a unui instrument financiar;

l) de a retrage sau de a solicita administratorului locului de tranzacţionare retragerea unui instrument financiar de la tranzacţionarea pe orice loc de tranzacţionare;

m) de a face anunţuri publice cu privire la aspectele reglementate de prezenta lege;

n) de a suspenda sau de a solicita entităţii în cauză suspendarea activităţilor de comercializare, de vânzare sau publicitate a instrumentelor financiare emise de SSPE pentru care CNPF este autoritate competentă potrivit art. 30;

o) de a solicita inițiatorului, sponsorului sau SSPE informații și analize suplimentare privind capacitatea structurii tranzacției de securitizare de a absorbi pierderile în scenarii adverse și de a dispune măsurile prevăzute la lit. i) și j) ale prezentului alineat, atunci când constată că structura tranzacției nu asigură un nivel adecvat de reziliență;

p) de a autoriza partea terță, potrivit art. 29, în cazul în care entitatea care recurge la serviciile acesteia este o entitate prevăzută la art. 30 alin. (2).

(2) Fără a aduce atingere competenţelor BNM stabilite în legislaţia specifică aplicabilă instituţiilor financiare bancare și nebancare, BNM are și următoarele competenţe:

a) de a avea acces la orice document sau informaţie necesară pentru îndeplinirea atribuţiilor sale prevăzute de prezenta lege, deţinute de oricare dintre entităţile pentru care BNM este desemnată autoritate competentă potrivit prevederilor 30, respectiv de a primi sau de a realiza o copie a acestora;

b) de a impune sau solicita oricărei dintre entităţile pentru care BNM este desemnată autoritate competentă potrivit prevederilor art. 30, să furnizeze informaţii necesare pentru îndeplinirea atribuţiilor sale prevăzute de prezenta lege şi, în cazul în care este necesar, de a convoca și audita orice persoană în acest scop;

c) de a desfăşura controale, investigaţii sau inspecţii la sediul entităţilor pentru care BNM este desemnată autoritate competentă potrivit prevederilor art. 30;

d) de a sesiza instanțele de judecată competente în vederea dispunerii unor măsuri asigurătorii, precum indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a activelor entităţilor pentru care BNM este autoritate competentă potrivit dispoziţiilor art. 30;

e) de a solicita furnizarea de informaţii auditorilor financiari și firmelor de audit ale entităţilor pentru care BNM este autoritate competentă potrivit dispoziţiilor art. 30;

f) de a sesiza organele de urmărire penală;

g) de a solicita auditorilor financiari, respectiv, firmelor de audit sau experţilor să efectueze verificări sau investigaţii cu privire la activităţile reglementate de prezenta lege, desfăşurate de entităţile pentru care BNM este autoritate competentă potrivit dispoziţiilor art. 30;

h) de a autoriza partea terţă, potrivit prevederilor art. 29, în cazul în care entitatea care recurge la serviciile acesteia este o instituţie prevăzută la art. 30 alin. (3);

i) să dispună orice tip de măsură pe care o consideră necesară, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Legii nr. 548/1995, pentru a se asigura respectarea continuă a prezentei legi de către entitățile pentru care BNM este autoritate competentă potrivit art. 30.

(3) Autoritățile competente revizuiesc periodic procedurile, procesele și mecanismele pe care inițiatorii, sponsorii, SSPE-urile și creditorii inițiali le-au pus în aplicare pentru respectarea prevederilor legii, în ceea ce privește:

1) procesele și mecanismele de măsurare și reținere corectă și continuă a interesului economic net semnificativ, conform art. 8 alin. (1), precum și colectarea și divulgarea în timp util a informațiilor prevăzute la art. 10;

2) pentru expunerile care nu fac parte dintr-o securitizare de NPE-uri:

a) criteriile de acordare a creditelor aplicate expunerilor performante, conform art. 12;

b) standardele solide pentru selectarea și stabilirea prețurilor aplicate expunerilor-suport care erau neperformante la momentul achiziționării lor de către inițiator de la o terță parte, conform art. 12 alin. (1);

3) pentru securitizările STS care nu fac parte dintr-un program ABCP – procesele și mecanismele de asigurare a respectării art. 16 alin. (7)-(12), art. 17 alin. (7) și art. 18; și

4) pentru securitizările STS în cadrul unui program ABCP – procesele și mecanismele de asigurare a respectării art. 20 pentru tranzacțiile ABCP și art. 22 alin. (7)-(8) pentru programele ABCP;

5) pentru securitizările de NPE-uri – procesele și mecanismele de asigurare a respectării art. 12 alin. (1), pentru prevenirea utilizării abuzive a derogării prevăzute la art. 12 alin. (1);

6) pentru securitizările STS înscrise în bilanț – procesele și mecanismele de asigurare a respectării art. 24-27.

(4) Autoritățile competente solicită inițiatorilor, sponsorilor, SSPE-urilor și creditorilor inițiali ca riscurile care decurg din tranzacțiile de securitizare, inclusiv riscurile reputaționale, să fie evaluate și abordate prin politici și proceduri scrise, aprobate de organul lor de conducere și adecvate naturii, amplorii și complexității activității și securitizărilor lor. Politicile și procedurile prevăd cel puțin identificarea, evaluarea, monitorizarea și gestionarea riscurilor respective și sunt revizuite periodic de entitatea care le aplică.

(5) CNPF și BNM monitorizează, fiecare în raport cu entitățile pentru care este autoritate competentă potrivit art. 30,, efectele concrete ale participării la piața securitizărilor asupra stabilității instituțiilor financiare care activează ca inițiatori, creditori inițiali, sponsori sau investitori, în cadrul supravegherii prudențiale privind securitizarea, ținând cont, fără a aduce atingere legislației sectoriale mai stricte și în măsura în care sunt aplicabile entității de:

a) dimensiunea amortizoarelor de capital;

b) dimensiunea rezervelor de lichidități; și

c) riscul de lichiditate pentru investitori, generat de neconcordanța scadențelor între finanțare și investiții.

(6) În cazul identificării unui risc semnificativ pentru stabilitatea financiară a unei instituții sau a sistemului financiar în ansamblul său, autoritatea competentă ia măsuri pentru diminuarea riscurilor și raportează constatările sale Comitetului Național pentru Stabilitatea Financiară fără a aduce atingere obligațiilor de cooperare și de schimb de informații cu cealaltă autoritate competentă prevăzute la art. 36.

(7) Autoritățile competente monitorizează orice posibilă încălcare a obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (3) și se asigură că sunt aplicate sancțiuni conform art. 32 și 33.

(8) CNPF și BNM urmăresc respectarea de către entităţile pentru care sunt autoritate competentă, potrivit dispoziţiilor art. 30, a cerinţelor prezentei legi, pe baza raportărilor transmise de aceste entităţi şi prin verificări la faţa locului desfăşurate la sediul acestor entităţi şi al sucursalelor acestora.

Articolul 32. Sancțiuni administrative și măsuri de remediere

(1) Încalcarea prevederilor prezentei legi şi ale actelor normative ale autorităților competente, emise în aplicarea acesteia, atrage după sine, după caz, răspunderea, administrativă sau penală, în condițiile legii.

(2) Următoarele încălcări comise în mod intenționat sau din neglijență, atrag posibilitatea aplicării de către autoritățile competente a măsurilor prevăzute de prezenta lege, în măsura în care aceste fapte nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

a) neîndeplinirea de către investitorii instituționali a cerințelor prevăzute la art. 7;

b) neîndeplinirea de către entitate a cerinței de la art. 11;

c) un inițiator, un sponsor sau un creditor inițial nu a îndeplinit cerințele prevăzute la art. 8;

d) un inițiator, un sponsor sau o SSPE nu a îndeplinit cerințele prevăzute la art. 10;

e) un inițiator, un sponsor sau un creditor inițial nu a îndeplinit criteriile prevăzute la art. 12;

f) un inițiator, un sponsor sau o SSPE nu a îndeplinit cerințele prevăzute la art. 14;

g) o securitizare este desemnată drept STS și un inițiator, un sponsor sau o SSPE a securitizării respective nu a îndeplinit cerințele prevăzute la art. 15-18, la art. 19-22 sau la art. 23-27;

h) un inițiator sau un sponsor efectuează o notificare, prevăzută la art. 28 alin. (1), care ar putea induce în eroare;

i) un inițiator sau un sponsor nu a îndeplinit cerințele prevăzute la art. 28 alin. (4); sau

j) o parte terță autorizată în temeiul art. 29 nu a notificat modificările semnificative aduse informațiilor furnizate în conformitate cu art. 29 alin. (1) sau orice alte modificări care ar putea fi în mod rezonabil considerate ca afectând evaluarea autorității sale competente, precum și /sau a admis nerespectarea condițiilor de desfășurare a activității conform actelor de autorizare și/sau a măsurilor stabilite prin actele de supraveghere ori altor măsuri adoptate de autoritatea competentă în baza competențelor conferite prin prezenta lege;

k) neîndeplinirea de către entitate (inițiatori, sponsori, creditori inițiali) a obligațiilor de elaborare, punere în aplicare și actualizare a procedurilor, proceselor, și mecanismelor pentru asigurarea respectării prezentei legi, precum și/sau neraportarea către autoritatea competentă, a datelor și informațiilor necesare pentru evaluarea respectării prevederilor prezentei legi, în conformitate cu reglementările emise în aplicarea prezentului capitol;

l) nerespectarea reglementărilor emise de autoritățile competente în sensul art. 30, în aplicarea prezentei legi sau nerespectarea măsurii dispuse potrivit prevederilor alin.(3) pct.2) lit.b) și d);

m) împedicarea exercitării competențelor conferite autorității competente prin prezentul capitol, precum și orice refuz de a coopera în cadrul unei investigații derulate de autoritățile competente sau de a se conforma unei solicitări a a acestora, care face obiectul prezentei legi sau actelor normative conexe;

n) firma de investiții din țara terță sau sucursala a încălcat grav şi sistematic dispoziţiile prezentei legi în ceea ce priveşte condiţiile de funcţionare pentru firmele de investiţii aplicabile firmelor dintr-o ţară terţă.

(3) Fără a aduce atingere posibilității de aplicare de către organele abilitate a unor sancțiuni penale, autoritățile competente dispun de competența de a face uz, în condițiile prezentei legi, de dreptul de a aplica, inclusiv cumulativ, cel puțin următoarele sancțiuni și măsuri administrative corespunzătoare, entităților pentru care sunt autoritate competentă în sensul art. 30, în cazul încălcării indicate la alin. (2), care nu constituie infracțiune:

1) sancțiuni:

a) avertisment; sau

b) avertisment public prin care se specifică identitatea persoanei fizice sau juridice și natura încălcării, în conformitate cu art. 37;

c) o interdicție temporară, emisă împotriva oricărui membru al organului de conducere al inițiatorului, al sponsorului sau al SSPE, ori împotriva oricărei alte persoane fizice răspunzătoare pentru încălcare, de a exercita funcții de conducere în cadrul acestor entități;

d) în cazul încălcării prevăzute la alin. (2) lit. g) sau h), o interdicție temporară emisă împotriva inițiatorului și sponsorului de a notifica în temeiul art. 28 alin. (1) că o securitizare îndeplinește cerințele prevăzute la art. 15-18, la art. 19-22 sau la art. 23-27.

e) în cazul unei persoane fizice, amendă în cuantum de până la 103 700 000 lei;

f) în cazul unei persoane juridice, amendă în cuantum de până la 103 700 000 lei sau, de până la 10 % din cifra de afaceri totală anuală netă a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile, aprobate de organul de conducere. Atunci când persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri netă anuală totală sau tipul de venit corespunzător, conform legislației contabile relevante, stabilit pe baza celei mai recente situații disponibile a conturilor consolidate aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale.

În cazul în care cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării nu este înregistrată, se ia în considerare ultimul an anterior sancționării în care persoana juridică a realizat o cifră de afaceri.

g) amendă cuprinsă între o data și până la de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare, atunci când beneficiul poate fi determinat, chiar dacă această sumă depășește valorile maxime prevăzute la lit. e) și f);

h) în cazul unei încălcări prevăzute la alin. (2) lit. j), o suspendare temporară a autorizației menționate la art. 29, acordate părții terțe autorizate să evalueze dacă o securitizare respectă art. 15-18, 19-22 sau 23-27;

i) retragerea autorizației acordate conform prezentei legi, în cazul încălcării grave sau sistematice. În sensul prezentei legi:

(i) încălcarea este sistematică dacă, în ultimii 2 ani, față de aceeași entitate au fost aplicate de autoritatea competentă, prin decizii, cel puțin 3 sancțiuni pentru încălcarea prezentei legi sau a actelor emise în aplicarea ei, inclusiv pentru faptele membrilor organelor de conducere sau ale angajaților entității, săvârșite în exercițiul funcției;

(ii) încălcarea este gravă dacă a cauzat clienților sau investitorilor prejudicii de cel puțin un milion de lei.

.

2) măsuri administrative:

a) o declarație publică în care se specifică identitatea persoanei fizice sau juridice și natura încălcării, în conformitate cu art. 37;

b) o decizie obligatorie prin care persoanei fizice sau juridice i se prescrie să pună capăt practicilor, procedurilor, și comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;

c) atenționarea persoanelor responsabile pentru faptele constatate de o gravitate scăzută, considerate încălcări minore.Sunt încălcări minore faptele care nu au cauzat prejudicii clienților, investitorilor sau pieței, sunt săvârșite pentru prima dată în ultimii 2 ani și sunt remediate de entitate ;

d) măsurile necesare în scopul prevenirii sau remedierii situațiilor de nerespectare a normelor prezentei legi.

(4) Concomitent cu sancțiunile prevăzute la alin. (3) pct. 1), autoritățile competente pot dispune măsuri prevăzute la alin. (3) pct. 2) lit. d),pentru prevenirea sau remedierea situațiilor de nerespectare a dispozițiilor legale constatate.

Măsurile administrative prevăzute la alin. (3) pct. 2) pot fi aplicate distinct, iar cele prevăzute la alin. (3) pct. 2) lit. a) și d) pot fi aplicate și împreună cu sancțiunile prevăzute la alin. (3) pct. 1).

(5) În aplicarea alin. (3) pct.1) lit. c) și d), interdicția temporară poate fi dispusă pentru o perioadă cuprinsă între 60 de zile și 5 ani. Suspendarea autorizației potrivit prevederilor alin. (3) pct.1) lit. h) poate fi dispusă pentru o perioadă cuprinsă între 3 luni și 5 ani.

(6) Atunci când alin. (1) și (2) se aplică unor persoane juridice, autoritatea competentă poate aplica sancțiunile și măsurile administrative, prevăzute la alin. (3), membrilor consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere, directorilor sau membrilor organului executiv, precum și altor persoane care sunt responsabile de încălcare, cum ar fi angajații respectivei persoane juridice, sau altor persoane care exercită funcții de conducere sau în fapt exercită atribuții proprii funcțiilor de conducere ori exercită activități aflate sub supravegherea CNPF sau BNM, cu respectarea corespunzătoare a legislației incidente, precum și/sau a actelor respectivei persoane juridice.

(7) Cu privire la faptele prevăzute la alin. (2), stabilirea tipului și nivelului unei sancțiuni sau măsuri administrative, prevăzute la alin. (3), se face de către autoritatea competentă în sensul art. 30, cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 33 alin. (2).

(8) În îndeplinirea funcţiei de supraveghere şi de aplicare a sancţiunilor prevăzute de prezenta lege, autoritățile competente dispun de competenţele necesare şi acţionează în mod independent. În scopul exercitării acestor competențe, CNPF sau, după caz, BNM poate stabili, prin acte normative, cazurile, condițiile, procedura și alte cerințe aplicabile. CNPF și BNM sunt singurele autorități în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale privind aplicarea sancțiunilor, măsurilor sancționatoare și a altor măsuri.

(9) În cazul în care încălcarea oricăror prevederi ale prezentei legi sau ale actelor emise sau aprobate pentru executarea acesteia cauzează un prejudiciu patrimonial şi/sau moral, persoana prejudiciată este în drept să se adreseze instanţei de judecată competente cu o acţiune în răspundere civilă.

(10) Actele prin care sunt aplicate sancţiuni şi/sau măsuri potrivit prezentei legi se emit de către CNPF, respectiv, BNM, conform competențelor stabilite la art. 30. Sancţiunea prevăzută la alin. (3) pct. 1) lit. a) și măsurile de supraveghere prevăzute la alin. (3) pct. 2) lit. a)-c) pot fi aplicate de către președintele sau vicepreședinții CNPF împuterniciți, în condițiile art. 28 alin.(1) lit.d) din Legea nr.192/1998, respectiv, de către guvernatorul sau viceguvernatorii BNM.

(11) Actele autorităților competente cu privire la aplicarea măsurilor sancționatorii și/sau de supraveghere, sunt supuse controlului de legalitate în instanţele de judecată, conform procedurii stabilite în legile-cadru ce reglementează activitatea acestor autorități.

(12) Deciziile autorităților competente de sancționare sau de aplicare a măsurilor de supraveghere adoptate în condiţiile prezentei legi se execută, în termenul menţionat în ele, de către persoanele cărora le sunt adresate.

(13) În cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea încălcărilor prevăzute la alin. (2), persoanele sancționate achită amenda în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data comunicării deciziei de sancționare.

(14) Persoana faţă de care s-au aplicat sancţiuni, și/sau măsuri de supraveghere informează în scris autoritatea competentă despre executarea măsurilor dispuse și remedierea situațiilor care au condus la aplicarea lor, în termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului stabilit în decizie, anexând documentele confirmative. Autoritatea competentă verifică, inclusiv la fața locului, executarea măsurilor dispuse și veridicitatea informațiilor prezentate.

(15) Amenda aplicată în temeiul prezentei legi se varsă la bugetul de stat.

Articolul 33. Exercitarea competenței de a impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere

(1) Autoritățile competente își exercită competențele de a impune sancțiunile administrative și măsurile de remediere prevăzute la art. 32 în conformitate cu legislația aplicabilă, după caz:

a) în mod direct;

b) în colaborare cu alte autorități;

c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) La stabilirea gradului de pericol și prejudicii ale încălcării, respectiv, tipului și nivelului unei sancțiuni administrative sau al unei măsuri de remediere impuse în temeiul art. 32, autoritățile competente iau în considerare măsura în care încălcarea este intenționată sau rezultă dintr-o neglijență și toate celelalte circumstanțe relevante, inclusiv, după caz:

a) importanța semnificativă, gravitatea și durata încălcării;

b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;

c) puterea și soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile;

d) importanța și valoarea profiturilor înregistrate/obținute sau a pierderilor prevenite de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;

e) pierderile suferite de părți terțe ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi cuantificate;

f) disponibilitatea și nivelul de cooperare cu autoritatea competentă a persoanei fizice sau juridice responsabile, fără a aduce atingere necesității de a asigura renunțarea la beneficiul (profiturilor) obținut sau a pierderilor prevenite de persoana respectivă;

g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă;

h) măsura în care încălcarea a indus risc sistemic sau a afectat încrederea investitorilor în piață;

i) măsura în care încălcarea a facilitat sau a contribuit la facilitarea unor fapte încadrate în categoria abuz de piață.

Articolul 34. Răspunderea penală

(1) Faptele prevăzute la art. 32 alin. (2), atunci când întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni potrivit Codului penal al Republicii Moldova, atrag răspunderea penală în condițiile legii.

(2) Aplicarea sancțiunilor penale nu împiedică dispunerea de către autoritățile competente, a măsurilor administrative de remediere necesare restabilirii conformității cu prevederile prezentei legi și înlăturării consecințelor încălcării. Dispunerea acestor măsuri nu constituie aplicarea unei sancțiuni administrative în sensul art. 32.

(3) Autoritățile competente cooperează cu organele de urmărire penală în vederea identificării și investigării încălcărilor care pot constitui infracțiuni, transmițând informațiile relevante în conformitate cu legislația aplicabilă.

Articolul 35. Obligațiile de notificare

CNPF și BNM își notifică reciproc, în scris, inclusiv în format electronic, în termen de 5 zile lucrătoare de la data adoptării sau emiterii:

a) actele administrative cu caracter individual emise în aplicarea prezentei legi, inclusiv deciziile de aplicare a măsurilor corective și a sancțiunilor;

b) modificările ulterioare ale actelor prevăzute la lit. a).

Articolul 36. Cooperarea dintre autoritățile competente

(1) CNPF și BNM cooperează și efectuează schimb de informații pentru a-și îndeplini atribuțiile prevăzute de prezenta lege, în baza unui acord de colaborare încheiat, în conformitate cu alin.(4)-(5).

(2) Autoritățile competente își coordonează supravegherea pentru a identifica și remedia cazurile de nerespectare a prezentei legi, a dezvolta și a promova bunele practici, a facilita colaborarea și a stimula consecvența în interpretarea și aplicarea prezentei legi. Dezacordurile dintre autoritățile competente se soluționează în conformitate cu alin. (5) lit. e) și alin. (6).

(3) În cazul în care constată sau au motive să creadă că au fost încălcate una sau mai multe cerințe prevăzute la art. 8-28, autoritățile competente informează

autoritatea competentă a entității sau entităților suspectate de o astfel de încălcare cu privire la constatările lor, într-o manieră suficient de detaliată. Autoritățile competente vizate își coordonează activitatea de supraveghere pentru a asigura consecvența deciziilor.

(4) În legătură cu competenţele prevăzute în prezenta lege, CNPF încheie un acord de colaborare cu BNM prin care se stabilesc măsuri de cooperare corespunzătoare în legătură cu entitățile financiare bancare și nebancare care desfăşoară servicii şi activităţi ce intră sub incidenţa prevederilor prezentei legi, în legătură cu competenţele comune prevăzute în prezenta lege.

(5) Acordul de colaborare prevăzut la alin. (4) cuprinde mecanismul de cooperare între CNPF şi BNM cu privire la cel puţin următoarele aspecte:

a) verificarea îndeplinirii condiţiilor necesare prevăzute de prezenta lege, de actele normative emise în aplicarea acesteia, incidente securitizării, schimbului de informaţii şi asistenţă în procedura de autorizare și supraveghere;

b) acordarea de asistenţă reciprocă în efectuarea controalelor, aplicarea unor măsuri de supraveghere, interdicţii sau sancţiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale actelor normative emise pentru executarea acesteia;

c) măsurile necesare pentru realizarea schimbului reciproc de orice informaţii esenţiale sau pertinente pentru exercitarea funcţiilor şi sarcinilor prevăzute de prezenta lege;

d) rolurile fiecărei autorități în legătură cu competențele comune stabilite prin prezenta lege;

e) procedura și termenele de soluționare a dezacordurilor dintre CNPF și BNM privind constatarea sau remedierea unei încălcări a prezentei legi, inclusiv termenul-limită pentru adoptarea unei decizii comune sau, în lipsa acesteia, autoritatea sau modalitatea prin care se stabilește poziția aplicabilă.

(6) La primirea informațiilor menționate la alin. (3), autoritatea competentă a entității suspectate de încălcare ia, în termen de 15 zile lucrătoare, măsurile necesare pentru remedierea încălcării identificate și notifică cealaltă autoritate competentă implicată.

În cazul în care CNPF și BNM nu sunt de acord cu privire la procedura sau la conținutul acțiunii ori inacțiunii uneia dintre ele, autoritatea competentă în cauză informează, fără întârzieri nejustificate, cealaltă autoritate cu privire la dezacordul său. În cazul în care dezacordul nu este soluționat în termenul, prevăzut în acordul de colaborare, autoritățile competente procedează la soluționarea acestuia potrivit acordului de colaborare încheiat în temeiul alin. (5), în termen de cel mult 2 luni de la expirarea perioadei menționate.

În cursul procedurii prevăzute la prezentul alineat, o securitizare care este înscrisă în lista CNPF în temeiul art. 28 continuă să fie considerată STS în temeiul capitolului III și este păstrată pe lista respectivă.

În cazul în care autoritățile competente convin că încălcarea se referă la nerespectarea art. 14, dar nu implică rea-credință, acestea pot decide să acorde inițiatorului, sponsorului și SSPE o perioadă de până la trei luni pentru a remedia încălcarea constatată, începând cu data la care inițiatorul, sponsorul și SSPE au fost informați cu privire la aceasta de către autoritatea competentă. În cursul acestei perioade, o securitizare care este înscrisă în lista CNPF în temeiul art. 28

este considerată în continuare ca fiind STS în temeiul capitolului III și este înscrisă în lista respectivă.

În cazul în care una sau mai multe dintre autoritățile competente implicate consideră că încălcarea nu a fost remediată corespunzător în cursul perioadei prevăzute, se aplică dispozițiile paragrafului al doilea din prezentul alineat.

Articolul 37. Publicarea sancțiunilor administrative

(1) Autoritățile competente publică pe site-urile lor web oficiale, fără întârzieri nejustificate, orice decizie de aplicare a unei sancțiuni administrative, care nu mai poate fi atacată, pentru încălcarea prevederilor art. 8, art. 10, art. 12 sau art. 28 alin. (1), după notificarea destinatarului sancțiunii cu privire la decizia respectivă.

(2) Publicarea prevăzută la alin. (1) include informații privind tipul și natura încălcării, identitatea persoanei căreia i s-a aplicat sancțiunea și sancțiunile aplicate. În cazul persoanelor fizice se publică numai numele, prenumele și funcția deținută, cu respectarea Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

(3) Dacă, în urma unei evaluări de la caz la caz, autoritatea competentă consideră că publicarea identității în cazul persoanelor juridice sau a identității și a datelor cu caracter personal în cazul persoanelor fizice este disproporționată sau dacă autoritatea competentă consideră că publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau urmărire penală desfășurată sau dacă publicarea ar provoca, în măsura în care se poate stabili acest lucru, daune disproporționate persoanei în cauză, autoritățile competente iau una dintre următoarele măsuri:

1) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii administrative până în momentul în care motivele pentru nepublicare încetează;

2) publică decizia de impunere a sancțiunii administrative în condiții de anonimat; sau

3) nu publică decizia de impunere a sancțiunii administrative în cazul în care opțiunile prevăzute la pct. 1) și 2) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:

a) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau

b) proporționalitatea publicării, în cazul în care încălcarea sancționată este minoră în sensul art. 32 alin. (3) pct. 2) lit. c).

(4) Atunci când se decide publicarea sancțiunii în condiții de anonimat, se poate amâna publicarea datelor relevante. Dacă o autoritate competentă publică pe site-ul său web oficial o decizie de impunere a unei sancțiuni administrative care face obiectul unei căi de atac în fața instanței de judecată relevante, altă autoritate competentă include de asemenea, de îndată, pe site-ul său web oficial, această informație și orice altă informație ulterioară cu privire la rezultatul căii de atac. Se publică, de asemenea, actul judecătoresc executoriu care anulează deciziile de impunere a unei sancțiuni administrative.

(5) Autoritățile competente se asigură că orice publicare menționată la alin. (1)-(4) rămâne pe site-urile lor web oficiale timp de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal incluse în publicare se păstrează pe site-ul web oficial al autorității competente numai pe perioada necesară în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor.

Articolul 38. Dispoziţii finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Până la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) Guvernul, de comun cu CNPF, prezintă Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) CNPF și BNM, în limitele competențelor de care dispun, aduc actele sale normative în conformitate cu prezenta lege, precum și elaborează şi aprobă cadrul normativ secundar necesar pentru implementarea acesteia.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI